



تویغولریم، قیغولریم" — شعرلر توپلمی"

قیسقه بیوگرافی

سید محمدعالم لیب

تویغولریم، قیغولریم

ش.ه. 1384 - مزارشریف،

بیل ق.ه. 1426 -

بیلگیلر

کتاب نامی: تویغولریم، قیغولریم (تنلنگن شعرلر توپلمی)

شاعر: سید محمدعالم لیب

ناشر: باخترمد نیت و باینچیلیک اوبوشمه سی و افغانستان اوزبیک وترکمن تیللرینی یوکسلتیریش «قویاش» مؤسسسه سی

کمپیوترچی: سید احسان لیب

صفحه باغلاوچیلر: احمدشاه امیری و سهراب سامانیان

تیراز: 1000 نسخه

باسیلیب چیققن بیر و بیلی: مزارشریف، ش.ه. 1384 -/م. 2005 -بیل.

PDF لشتیرگن/<http://gunturk.tk/>

قیسقه بیوگرافی

مرحوم سید توردی اوغلی سید محمد عالم لیب ش.هـ ۱۳۳۶- ییل فاریاب ولایتیگه قره شلی اندخوی اولوسواللیگی نینگ خانچهارباغ قیشلاغی (حاضر اولوسواللیک)ده، بیر ضیالی روحانی عابله ده دنیاگه کهلدی. باشلغیچ معلوماتنی خانچهار باغ مکتبیده آلیپ، ۱۳۵۵- ییلده اندخوی ابومسلم لیسه سینی عالی درجه ده بیتیردی. ۱۳۵۶- ییلده کابل یونیورسیتیه سی ادبیات و انسانی علملر فاکولته سی نینگ دري تیل و ادبیاتی بۆلیمیده اؤقیشگه کیردی. اؤشه ییل نینگ اؤزیده دولت تامانیدن عالی تحصیلات آلیشی اوچون روسیه مملکتیگه ییباریلدی. ۱۳۶۳- ییل مذکور اولکه ده عالی تحصیلاتینی بیتیریب، ادبیاتشناسلیک ساحه سی بؤیچه فیلالوجی علملری ماستری عنوانینی کسب ایتیب، ماستر لیک دیپلومینی آلیشگه ابریشدی.

سید محمد عالم لیب ۱۳۶۳- ییلدن ۱۳۷۱- ییل نینگ آخیریگه کابل یونیورسیتیه سی تیل و ادبیات فاکولته سی نینگ، اؤشه زمان ینگ تشکیل ایتیلگن، اؤزبیک تیلی و ادبیاتی بۆلیمی ده استاد بۆلیپ تدریس قیلدی، ۱۳۷۲- ییلدن باشلب ۱۳۸۲- ییلگه قدر بلخ یونیورسیتیه سی ادبیات و انسانی علملر فاکولته سیده، ۱۳۸۲- ییلدن ۱۳۸۵- ییل نینگ باشلیریگه فاریاب عالی اؤقوو یورتیده استاد لیک وظیفه سینی بجریب کهلدی. ۱۳۸۵- ییلدن بوکونگه قدر تخاریونیورسیتیه سی ریسی صفتیده ایشلب همده علمی-ادبی فعالیتلریگه دوام ایتتیریب کهلماقده. شونینگدک، او ۱۳۸۰ و ۱۳۸۱- ییللری، بلخ یونیورسیتیه سی و ۱۳۸۵- ۱۳۸۷ ییللری تخاریونیورسیتیه سی رئیسی صفتیده هم وظیفه بجردی. پوهندوی سید محمد عالم لیب اؤزبیک و دري تیللریده شعر بازه دی. اونینگ یازگن شعرلری ۱۳۵۱- ییلدن بوین مملکت پایتختی کابل و ایریم ولایتلر مطبوعاتیده همده فؤشنی اولکه لرده چیقکه یاتگن بعضی بیر نشریه لرده چاپ ایتیلیپ کهلماقده. اونینگ اؤزبیک تیلیده گی شعر لریدن بیر توپلم «سؤز اینجو لری» نامی بیلن افغانستان یازوچیلری اوبوشمه سی تامانیدن ۱۳۶۸- ییل نشر ایتیلگن ابدی، ایگینچی مجموعه ایهسه «تویغولریم، قیغولریم» عنوانی آستیده ۱۳۸۴- ییل مزارشریف شهریده چاپدن چیقدی. قۇلینگیزده گی توپلم ایهسه شاعرنینگ اؤزبیک و دري تیللریده گی شعرلریدن تئلنگن پارچه لرنی اؤزایچیگه آله دی. بوتؤلمده، کؤپینچه یوقاریده ايسلتيب اؤتیلگن مجموعه لرگه کیرگن شعرلردن تشقری، بیرقارشرلریبیرینچی بارادبسهپرلر دقتیگه حواله قیلینماقده.

پوهندوی لیب، ادبیات نظریه سی، ادبی - بدیعی تنقید، اؤزبیک ادبیاتی تاریخی، تیلشناسلیک و شو کبی، تاریخی و اجتماعی موضوعلر گه عاید بیر قطار رساله و مقاله لر مؤلفی هم دیر. همده شو موضوعلرده بؤلگن کؤپ اثر لرنی خارجی منبعلردن دري و اؤزبیک تیللریگه ترجمه قیلیپ، نشر گه تاپشیرگن. اونینگ علمی - تحقیقی اثر لری همده علمی ترجمه لری «انیس»، «هیواد»، «ندای اسلام»، «جنیش»، «راه» و باشقه جریده و روزنامه لر؛ «عرفان»، «اجتماعی علوم»، «بلخ»، «باغدو»، «صبا»، «خراسان»، و «چاوش» کبی علمی و ادبی مجله لرده، باسیلیپ چیقکن.

بو گلشن ایچره که یوقدور بقا کلی گه ثبات

عجب سعادت ابرور فالسه یخشلیک یله آن

حضرت نوایی

بابا لریمیز دن میراث قالگن حاضرگی زمان افغانستان دیب اته له دیگن یورتیمیز آخرگی ایگی یوز ییل ایچیده، ناروا تحمیلی سیاستلر آرقه لی، عدالت سیزلیک اوزره بنا قوییلگن بیر استبدادی نظام بیلن دوچ کیلیب نهابت سونگگی زمانلرده اینگ آغیر و مصیبتلی اوروş لر و منازعه لر میدانگیه ایلندی. شو سبب دن افغانستان ده پشه یاتگن تورلی تومن خلق لر هم اوز کیملیکلری دن خیر سیز قالیب، اوزگه و یات فرهنگ لر نینگ تأثیری آستیده، حتی اوز آنه تیللرینی اونوتماقکه باشله دیلر الحمدلله، منه بُن کنفرانسیدن سونگ بوگونگه قدر، کولرچه تحول و اوز گریشلر کیلیپ، پارلاق کیله جک بولدوز لری اولکه میز نینگ آسمانیده قیته دن چقنه ماققه باشله دی

بوکونگی افغانستان ده بیر ینگی دموکراتیک، جمهوری توزوم نینگ بنیاد قوییلیشی و ایلك بار، دولت باشلیغی نینگ بیر دموکراتیک اصول بیلن سیلینیشی و اوندن اوستون، آنه بسا (اساسی قانون) ده، تسجیل بولگن دموکراسی نینگ ضمانتی حسابلنه دیگن عنصر لرنینگ بیرلشیشی، کیله جک حیاتگه امید توغدیرووچی سبیلر بوله باشله دی

افغانستان آنه پساسی (اساسی قانون) ده بو مملکت تورکلری (اوزبیک و تورکمنلر) ی نینگ تیللری هم رسمی تیللر قطاریده حسابلنه دی .

بلکه اساسی قانون نی قبول ایتیش لویه جرگه سی (بویوک کینگاشی) ده اولوسیمیز آگاه وکیللری نینگ جدی تارتیشوولری و شهامتلی کوره ش لری نتیجه سیده قولگه کیلدی .

بیز هم اوز نوبتیمیز ده مدنیتلی انسانلر صفتیده کیله جک اوچون مؤثرآدیم لرنی آلهه قوییشگه همت قیلدیک : منه «باختر مدنیت و یاپینچیلیک اویوشمه سی» شرکتینی شو مقصد بیلن فور دیک ، تا که اوزتیلیمیز، تاریخ ، مدنیت ، ادبیات و فرهنگیمیزنی تانییش و رواجلنتیریش اوچون کتاب و رساله لر چاپ ایتیب ، نشریه لر ترقیتسک، اوتگن و حاضرگی شخصیتلریمیز نینگ اثرلرینی، بوکونگه قدریاشیریلیب کیلگن تاریخی، ادبی ، علمی و سیاسی اثرلر نی قیته دن چاپ ایتسک و شوکغه اوخسه گن قدم لر نی کوترسک که تنگری تعالی راضیلیگینی قازه نیب ، مظلوم و بینوا خلقیمیزگه ، کوچیمیز بیتگنیچه خدمت قیلیب ، علمی و مدنی خدمت کورسه تیش ایشیگینی اولرنینگ یوزیگه آچیق سقله آلسک بو آره ده «قویاش» نامیده گی «افغانستان اوزبیک و تورکمن تیللرینی یوکسلتیریش» مؤسسسه سی هم بنیاد قوییلدی و بیرینچی مؤثر قدملرنی آلهه قویگن و ان شاءالله ، یقین زمانده بویوک یوتوقلر شاهدی بوله سیز قولینگیزده گی مهم اثر نی یوقاریده تیشتیریب اوتیلگن ایکی مؤسسسه اوز فعالیتلری جریانیده چاپ ایتیب ، عزیز فرهنگسیور . خلقیمیزگه هدیه قیله دی .

افغانستان ده ینگنی دن شکلله نیب کیله یاتگن بوکونگی اوزبیک ادبیاتی نینگ رواجلنیب یوکسلیشی ضرور ایکنلیگی همه میز اوچون قویاش دیک آیدیندیر . ایکی عصر دوامی ده ظلم و ستم لرگه معروض بولیب کیلگن اوشبو ادبیات ، ایزیش و پنچیش خایانه اوشبو مثل سیز یوتوق آسانلیک بیلن قولگه کیریتیلمه گن، البته . سیاستی آرقه لی ذلتبار بیرشکلده پشب کیلدی . افسوسلر بولسین که بو مدت ده بیرنیچه نسل ، جمله دن حاضر گی یاش اولاد اوندن خبرسیز قالگنلر اوشبو تیل و ادبیات نینگ ابلاغار عنعنه لرینی رواجلنتیریش اوچون تیمه ی کوره ش آلیب باره یاتگن ، اونی سقلش و یوکسلتیریش یولیده اوز حیاتی ، بیلیمی ، فهم و ادراکینی وقف ایتیب کیله یاتگن شخصیت لریمیز دن بیری حرمتلی پوهندوی استاد سید محمد عالم لیب دیر که بیز اولرنینگ بو شعر ی توپلملرینی نشر ایتیب ادبسیور خلقیمیز ، اینیقهسه ادبی - بدعی ذوقگه ایگه بولگن یاشلریمیز اختیارگه قوییشگه اقدام قیلدیک .

حرمتلی استاد لیب ، منه اوچ دهه دیرکه اوز آنه تیلی بولمیش اوزبیک تیلی همده فارسی دری تیلیده اولوسیمیزگه منظور بولگن شعر لر ایتیب کیلماقده . او فلالوجی (تیلشناسلیک و ادبیاتشناسلیک) فنلری ساحه سیده یوکسک تخصصگه ایگه بولگن شخص صفتیده ، بیگرمه بیلدن بویان مملکتیمیز نینگ عالی اووقو یورتلری (کابل و بلخ دارالفنونلری) ده اوزبیک تیلی و ادبیاتیگه عاید فنلرنی تدریس ایتیب ، بوساحه ده یوکسک سوبه لی اونلب شاگردلر تربیه له گن ، کوپل علمی و تحقیقی رساله و مقاله لر یازگن . بیراق ، اقتصادی قیینچیلیکلر سببلی حرمتلی استاد یازگن اثرلری نینگ کوچیلیگی حاضرگه قدر چاپ ایتیلمی قالماقده .

اوشبواثر استاد لیب نینگ اوزبیک تیلیده گی شعر لردن بوکونگه قدر نشرایتیلگن ایکینچی توپلمدیر . تنلنگن شعرلری نینگ برینچی توپلمی «سوز اینجولری» نامی بیلن 1368- ییلده افغانستان یازوویچلری انجمنی تامانیدن چاپ ایتیلگن ایدی . «تویغولریم ، فیغولریم» دپ عنوان قویلگن بو شعر ی توپلم ، افغانستانده حاضرگی زمان اوزبیک شعر ی نینگ یقال و یوکسک نمونه سی صفتیده ، اوز آنه تیلی ، ادبیاتی و مدنیتیگه مهر قوییب قیزیقه دیگن یاشلریمیز ، شعر و ادبیات شیدالری ، شاعر و ادبیلر همده اوشبو افتخارلی یولگه ینگنی قدم قوییب کیله یاتگنلر تامانیدن سیویلیب اوقیلسه ، قووانچ بیلن قرشی آلینسه ، شعرو ادبیاتگه اینتیلیشده مهم اورنک بولسه دیگن امیدده میز .

سوزیمیز نینگ سونگگیده ، اقتصادی امکانتلرگه صاحب بولگن فرهنگدوست و ادبسیور وطنداشلریمیز اوچون چقیریمیز شوکه اوزبیک و تورکمن تیللرینی یوکسلتیریش وظیفه سینی اوز آلدیگه قویگن «قویاش» مؤسسسه سی اوزی نینگ بانکی حسابیگه ایگه بولیب ، اولوسیمیز مدنیتی ، تیل و ادبیاتی رواجلنتیریش یولیده بوکی فعالیتلرنی دوامدار آلیب باریشی اوچون

اولر نینگ مالی یاردملرینی التماس قیله دی . ایسته گن فرهنگسیور کیشیلر و شرکتلر نماینده لری مذکور بانکی حساب . رقمینی اوشبو مؤسسه اداره سیدن قولگه کیتیریب ، اوز مالی یاردملرینی اوشه حسابگه اوتکه زه آله دپلر حرمت بیلن،

باخترم دینیت ویابینچیلیک اوبوشمه سی نینگ رئیس

.محمد همایون خیری

توپلمده گی شعر لر حقیده ایگی آغیز سوز

غناپی شعر ، اینقسه ، اونینگ مهم ژانری بولمیش غزل کونگول مبین تارلری نینگ نغمه سی و جان نازک رشته لری نینگ . ترنمی دیر

بو فقط شاعر نینگ نفیس توپغولری و رفیق احساسلری بیانی بولیب قالمه ی ، هر اوقووجی و ذوق ایگه سی قلبی نینگ نواسیگه آیلنه دی. شوسبیلی ، شعراصافی ایچیده غزل برچه ادبسیور و شعر دوست کتابخوانلر تامانیدن سیولیب اوقیله دیگن ژانر دیر . اوشبو شعری ژانر شاعرلردیوانیده اوزیگه مهم اورین آلگنی و اشعار کلیاتی نینگ اساسی حجمینی تشکیل .ایتگنی تصادفی ایمس، البته

شعر و ادب نینگ بوکمیینه مخلصی کیم اوج دهه دن آرتیقراق مدتدن بویان اوشبو ساحه ده قلم تیره تیب ، محزون طبعیم ارزیمس محصولینی کاغذ بیتیگه تارتیب کیلرایکنمن ، میلیم کوپراق اوشبو ژانر(غزل)گه بولیب ، جاری حیات و قدماقیمتلی میراثیدن الهام آلیش بیلن فارسی و تورکی تیللرده بیر قطار غزللریازگنمن. چنانکه، بوندن اون آلتی ییل مقدم (1368-ییل) "سوزاینجولری" عنوانی آستیده بوخقیرنینگ اوبیک تیلیده گی شعر لری توپلمی کابل شهردیه ، افغانستان یازووچیلری .انجمنی تامانیدن نشرایتیلگن ایدی که او نینگ کته قسمینی هم غزل تشکیل ایتدی

منه ، قولینگیزده گی "توپغولریم ، قیغولریم" ناملی تلنگن شعر لر توپلمی هم خودی شونده ی کوپینچه غزللردن عبارت . لیکن ابلگریگی غزلربیلن بو توپلمده گی غزللرنینگ فرقی نیمه ده؟ بونی ، البته ، دقتلی و سیزگیر اوقووجی اوزی تاپیشی کیره ک. مین ایسه ، فقط شونچه ایته آلیشیم ممکن که بوغزللر ، عموماً توپلمده گی شعرلرنینگ اکثریتی ، شاعر اوچون ینگه محیط بولمیش مزارشریف مبارک دیاری و شاعر حیاتی نینگ ینگه و مهم باسقیچیده ، ینگه ایزله نیشلر وینگه الهام بخش سیمالر تأثیری نتیجه سیده ، آرزو- امید لر ، یأس و نا امید لیکلر ، خلاصه قیلیب ایتگنده ، توپغولر و قیغولر تأثیری آستیده وجود گه کیلگن. ایتیش ممکن که بو ینگه فضا و محیط ، توپغولرو قیغولر شاعر نینگ شعری موتیف و موضوعلر ینی .اوزگرتیریب ییبارگنگه اوخشه یدی

بو توپلمگه کیریتیلگن شعر لر نینگ کوپراغی سونگگی سکیزیل جریانیده ایتیلگن شعرلر جمله سیدندیر. بو غزللرده هم شعر خوانلر تامانیدن ینگه غزللر بیلن مقایسه . غناپی شعرنینگ اساسی مضمونی بولمیش سیوگی و محبت کویلنه دی . لیب اوقیلسین دیگن مقصد ده ، بوندن بیر - ایکی دهه آلدینراق یازیلگن شعرلر نمونه سی هم اوشبو توپلمدن اورین آلگن شعر و ادبی اثر لر حقیده سوزیورتیش و اولرنی بهالش وظیفم و مسلکیم بولیشیدن قطع نظر، افسوس که اوز شعرلریم .حقیده بوندن آرتیق فکر بیان ایته آلمه یمن . بو وظیفه نی حرمتلی ادبسیور اوقووجیلر و شعر شیدالر یگه قویه من والله المستعان،

سید محمد عالم لیب

مزارشریف، شمسی هجری 1384 (میلادی 2005) - ییل

25- ثور (15- می)

صانعگه ثنا

تانگ چاغی نظر سالیب چمنگه،

یوز حُسنگه کوز دچار کهدی،

شباده ابرس سبکین، یاقیملی

گویا که ینه بهار کهدی.

مشاطه بۇلىپ سحر نىسمى،
گل خۇسنىگە بېردى يىنگى پرداز،
دشت و دلە لارا يايىلدى،
گل مۇقىمىگە يىشىل پى انداز
يۇل آچدى بەھار اېلچىسىگە،
قىش قافله سى قىلىپ عزىمت.
سووسىپىدى يوزىگە تانگى شۇدرىنگ،
اويغاندى بەھار دن طىبعىت.
ماموق تۇشگىنى يىل اوچىردى،
باغ ايچرە بوزىلدى قرغە تىنچى.
گلشنگە بەھار قۇيدى دېب يوز،
بۇلۇلر اۇقىب تىلر سېوينچى.
سانىگە ئنا كه قدر تىدن،
يوز نقش بدىع ايلر اظهار.
بېر جىسمىگە يىنگى جان بېغىشلىب،
صنعيدين اېتر عيان يوز آثار.
ھەر سېزە تىلى دېر اونگە زاكر،
ھەر يىراق و ھەر چېچك ئنا خوان.
اشيا دېسە حىقە بويە تىسېح،
ھمدىنى نېچون دېمە سىن انسان؟
يارب، بو بەھار موسمىدە،
كىم يىنگى حيات تاپدى عالم.
يازوغلىرىمىز كېچىر كىرمدن،
قۇى لطف ايلە زخمىمىزگە مرھم!
دفع ايلە اۋزىنگ حياتىمىزدن،
ھەر نېنى كه او اېرور يامانلىك.
بو اولكەگە رحمتىنگى ياغدىر،
بىز اېلگە عنایت اېت امانلىك!
مزار شريف، قوباش ھجرى ۱۳۷۸. يىل

بويوك مقصد

سرىغ رخسارىمىزدن خوشلىك آتارىن سۇراغ اېتمىگ،
بو دم كوز فصلى دېر، بېھودە ميل سىر باغ اېتمىگ.
قچانگە تېكرو يورگە سىسيز، جفاچىلر، ستم ايلب،
بس اېندى، كۇكسىمىزنى لالە يىنگلىغ داغ-داغ اېتمىگ!
مى اۋزىنگە اېچىپ اېل قانىنى تا كى كېزرسىز مست؟
سىنر آخر بو چاغىر بىرلە بولغىنن اياغ، اېتمىگ!

بويوك مقصد يۇلى دىر چوخ قرانغو، وای يۇلداشلىر،
عزىمت قىلسىنگىزلىر اوشبو يۇلگه بې چراغ اېتمىگ.
وطن گلزارى نىنگ اېسكى خزانىنى بهار اېلىنگ،
چمن بلبل مېكانى دىر، اونى ماواى زاغ اېتمىگ.
دېمىگ اوشبو تموغده عُمر اوتكزماقنى آسايىش،
ستمگرلىر بارىن يۇق قىلمى اُمىد فراغ اېتمىگ.
قىيىنچىلىك بىلن آلىشمه بىن غمدن قوتولماق يۇق،
حذر بو يۇلده مشكىلدن، گر اۇلسه مثل تاغ، اېتمىگ.
لىب اشعارىگه خوب اۇىلب اظهار نظر آيلىگ،
تأملسىز اونگه تُهمت، بو شعرىنگ دېب قوراغ، اېتمىگ!
ا ندخوى، 1353 - يىل

تېنگسىزلىك

كېلىپ كىلىگىم سىندى كۇنگىم بوگون،
كۇزىم دىر قرانغو، بوكون دىر مو تون؟
بىراو آچ، بىراو ناز و نعمتگه غرق،
نې دنيا اېكن دىر بو دنياى دون؟!
بىراو قارنى شىشگن بىب الوان طعام،
تاپىلمس بىراو اوپىده ارپه اون.
بېزىگن بىراو جسمى اطلس بىلن،
بىراو اېگنى. باشى اېمس دىر بوتون.
بىراوگه اوتر شاد و خرم زمان،
كېچىرگى بىراو غم بىلن تون وكون.
بىراو بېر و كۇكدن اوزىلگن قۇلى،
بىراو حرصى ارغىچىسى دىر اوزون.
عدالت قوياشى نېچون پارله مس،
ديارىمده بو تېنگسىزلىك نېچون،
دېبان، سۇرگن اېردىم خرد بېرىدن،
قۇلاغمىگه آهسته كېلدى بو اون:
كېتىرگى زمان سىرى بىر اوزگرىش،
كه بۇلگى ستم قلعهسى سىرنگون.
اندخوى، ۱۳۵۵. يىل ثور آيى
نوايى

تون آفتام كېلدى كىم سارى اول گلرخ شتاب اېلب،
خرامى سرعتىدىن يوز اوزه خوى دىن گلاب اېلب.
قتىق جواب

دېدىم بىركون وفاسىز نازىنىمگه خطاب اېلب:
يورورسن تابكى مېن مېتلادن اجتناب اېلب؟
اېدى كۇنگىل اوپى آباد وصلىنگ آرزوسىده،
اېتىب نومىد كۇنگىم، كېتىنگ او اوپنى خراب اېلب.

غمینگده یاش توکر اویغاق کوزیم، هر قطره یاش ایچره،
یوزینگ عکسین کؤریب هر کبچه ییغیر ترکِ خواب ایلب.
نې بؤلگی اهندی بو جرمان نصیب احوالینی انگلب،
تیریکلیکده کؤرهی دهب، بیر یؤلای کپلسنگ شتاب ایلب.
تمسخر بیرله کولدی تینگلهگچ بو عرض حالیمنی،
جوابیگه دېدی لحنیدن اظهار عتاب ایلب:
که ای بؤلگن خیال و وّهم بحریده نشانسیز غرق،
محبتدن سؤز آچدینگ ادعای ناصواب ایلب.
سېنینگدېک بینوا و زار و ایتماق عشق دعواسین!
پریرلر خیلیدن هم خاصه بیزنی انتخاب ایلب.
سېن و طالبلیگینگ حُسنیمگه اؤخشر اونگه کیم گویا،
جسارت قیلدی خُفاش آرزوی آفتاب ایلب.
چیقیر باشدن بو سودانی، جنون وادیسیده اهندی،
یوگورمه تېلرهب بېهوده جانینگگه عذاب ایلب.
بو سؤزلردن ییقیلدیم ناگهان بیلْمی لیب اؤزنی،
مېن نومیدنی مدهوش بو قتیق جواب ایلب.
اندخوی، ۱۳۵۵ - ییل

گلر تامیری

اؤلکه باغی ایچره کؤکلم گلر آچیلگن میکن،
تانگ ییلی خوش اېسگنینی غنچهلر بیلگن میکن؟
مژده بېرگچ گل کپلینی مقدمین باد صبا،
سبزه فرشی بوستان صحنیده یاییلگن میکن؟
گل هیدیدن می صبا قوینی معطر هر بهار،
مشکدن یا خود وطن توپراغی قاتیلگن میکن؟!
اېل کبزر می بوستاننی بو بهار ایامیده،
یا که پیراقلر خزان وهمیده ساچیلگن میکن؟!
بو تیکنلر می قیزیل گلده، یوق اېرسه اؤقلر،
بیر شهید نازنینگ کؤکسیگه سنچیلگن میکن؟!
لاله دن قانگه باتیدیر مو چمنلر یا او شوخ،
ناز تیغی بیرله گُللر تامیرین تیلگن میکن؟!
گُلگه راز آیتورگه بلبل نینگ تیلی گویا میدیر،
نالەسیده یا پورهک دردین نهان قیلگن میکن؟!
بو نې طالع دیر که طبعیم قیته باشدن اؤیغانور،
یا بو سؤلگن غنچه هم کؤکلمدن آچیلگن میکن؟!
لاله زار اېرمیش وطن دشتی، لیب، اوشبو بهار،
داغگه تؤلگن پورهکلر هر یان اتیلگن میکن؟!
ورونژ (روسیه)، ۱۳۵۷ - ییل حمل آیی

انه توپراق

قوش ھرقنچە اوزاق اوچسە ھم،
ادەشمىدى آشىمىدىنىدىن.

قىش گللىرىنى پىرىپ قىلسە ھم،
بىلىپ كېچمىس گلستانىدىن.

* * *

خواھى كوزدە، خواھى كۆكلىمدە،
اونوتىمىسە بىلىپ باغىنى.
قندە كى قىلىپ آدمىزادە،
اونوتەدى اۋسگن تاغىنى؟!

* * *

اندخويىم، آنە توپراغىم،
سېن چىقمەيسن اېسىمدن بىردىم.
سېنى يۇقلىق وصفىنگ بازگى،
آلدىم يەنە قۇلىمگە قلم.

* * *

سېندىن بويوك، سېندىن كۆزلراق،
دنيادە كۆپ شېھر و ھم قىشلاق.
بىراق، مېنىنگ كۆزىمگە اولر،
قىدە دېر و سېنگە يېتىشماق؟

* * *

سېندە تىلىم سۆزگە قاووشگن،
آرزولرىم تۇغىلگن سېندە.
سېن طفىلى حاصل بۇلگندىر،
ھەر نىمە كە بار اېرور مېندە.

* * *

كۆكلىمىنگ نىنگ كۆك نَفَسىدىن،
مىسە اۋسىب، كولر لالەلر.
چوچىمامە تېرىپ يورەدى،
كۆم.كۆك دلە لردە بالەلر.

* * *

دشتلرىنگدە تورلى.تومن گل،
آچىلەدى قىزىل، سىرىغ، آق.
اۋتلاقلىردە بالەلر اۋىنب،
قازر جغەشى و يېرىنغاق.

* * *

باغ و چمنلرىنگ سىرىگە،
بىشىل كىيب كېلگندە بەار.
قوشلر سىرە شىنى سحر چاغ،

ابشیتیش نینگ عجب کیفی بار!

* * *

اۆلیککه هم جان بغیشلرسن،
مشکین هوانگ بوسؤزگه گواه.
سینینگ دله لرینگده اؤسگن،
مینگ بیر دردگه دوا هر گیاه.

* * *

مبوه لرینگ وصفینی یازسم،
قلمیم نینگ تیلی شیره لر.
بیر خُم عسل _ هر بیر قاوونینگ،
هر بیر تر بوز_ بیر کوزه شکر.

* * *

باغلرینگده ساچینی یاییب،
یاتگن هر یان کؤک اؤریملی تاک.
بیر-بیریدن تاتلیراق سېنده،
پیشگن آلمه، اوزوم، اؤریک، ناک.

* * *

سېنسن اوزاق اؤتمیشگه اېگه،
تاریخینگ هم جهانگه روشن.
سېنده اؤتگن بویوک عالمدر،
رواجلنگن بیلیم، ادب، فن.

* * *

بار ایشانچیم بو ینگى زمان،
کیم سناقلی آک و ییل اؤتر.
بورونگیدن مینگ برابر کؤپ،
خلقیم سېنى ینه یشنه تر.

* * *

اېلیم نینگ محنتی طفیلی،
کهکشاندن اشر شوکتینگ.
دایم یشب ابرکین و آباد،
بو دنیانی توتر شهرتینگ.

* * *

امان.اېسان یشه هر دایم،
سېندن مېنینگ ابرکیم، جان ساغیم.
تینچلیکده یشنب، آغه بار،
اندخ—ویم، آنه تو—راغیم!

ورونژ، ۱۳۶۲ - ییل

تویغولریم، قیغلریم "بیرینچی قِسم"

يشنش قۇزغالانى

چمن كىيگن يشيل، گلشن بناغى ارغوانى دىر
.فيان كۇزباقسه كۆكلم فصلى يشنش قۇزغالانى دىر
دېمە دوران كىمىنگ دورى، زمان كىم نىنگ زمانى دىر،
كىل، اي ساقى، قدح سۇنگىل كه عيش ايامى فاني دىر
جهاندىراۋزگرېش ميدانى، چون كۆكلم قوياشدن چرخ،
.توپ اۋىنر، ايلگىدە قوس قۇزح نىنگ صولجانى دىر
بهارايامى بيتگن لاله لرېغرىدە ، داغ اېرمس،
چمنگە كوزىپىلى بىدادى نىنگ اۋچمس نشانى دىر
گلستان صحنى اوزره سرو اېركىن قدكۇترگن يۇق،
.كوره ش ميدانىدە تورگن وطن نىنگ قهرمانى دىر
قووانىب يشنسه ارزىر وطن باتىر يىگىتلر گە،
بارى بويشناق اۋرمان نىنگ قوريقچى ارسلانى دىر
چېكىب قيغو، لىب، اۋلتورمە پولسىزلىك محيطىدە،
نصىبىنگ گرادب دىنگىزىدن درمعانى دىر.
كابل، ۱۳۶۵- يىل جوزا آيى

سۆز اينجولىرى

آچ سۆزگە لىبىنگ، غنچه شگوفان بۇلە قالسىن،
ياشىرمە بوزىنگ، آينه حيران بۇلە قالسىن!
گلشن سرى يوز ناز ايله مستانه خرام اېت،
كىم گل يورهگى لاله كى قان بۇلە قالسىن.
كىپرىك اۋقىن آت كۆز اوچىدن باقىب، اگرچه،
قربانىنگ اېرور جان، ينه قربان بۇلە قالسىن!
كويىنگدە نې بۇلگى بوغرىب اېتسه اقامت،
بىر كېچە ارم باغىدە مهمان بۇلە قالسىن!
دل، غم يېمە گر ساچگەلى يۇلىدە زرىنگ يۇق،
گر كېلسە، نثار قدمى جان بۇلە قالسىن!
گر مقدمىگە لايىق اېمسدىر دېسە لر جان،
سۆز اينجولىرى هدىة جانان بۇلە قالسىن!
شعربىنگدە، لىب، اېندى او گل وصفىنى كويلە،
قۇى، دفترىنگ اوراقى گلستان بۇلە قالسىن!

مىمنه، ۱۶/۱۰/۱۳۶۵

بوزوق كۇنگىل

نازىنلر اېچره او نازك پرى يكتا اېكن،
كۆركە بايلر خىلىدە يۇق تېنگى، بې همئا اېكن.
او قدى طناز اۋتر بۇلسە به ناگە سىلكىنىب،
هر خىاباندىن بلند آواز سلّمنا اېكن.

حُسن اعجازين كۇر، اۇلدورگن زمان هم تيرگوزر.
غمزهسى جان آلكوچى دېر، لعلى روح افزا اېكن.
بيلمس اېرديم بينوا كۇنگيل نواسى باعئين،
اېندى بيلمس بو هم او گل عشقىده شيدا اېكن.
اى كه ايسترسن سۇراغ او حُسن گنجى جاييدن،
هر بوزوق كۇنگيل ارا بيل كيم اونگه ماوا اېكن.
كىمسه بزمينى چراغان دېدېلر اۇتگن كېچە،
انگلهسم او آى رقيب اوپپده بزم آرا اېكن.
اۇزگه لر سارى باقيب ايلركن او شوخ التفات،
مېنگه قالگنده ولېكن، اسرو بې پروا اېكن.
عشق سوداسى كېتىرمس سود غوغادن بۇلك،
وه، بو نې غوغا باشيمگه، بو نېچوك سودا اېكن؟!
ايستهگن بېرله وصالينگه بيتالمس مېش لېب،
دېر اېمېشلر كيم اونينگ بو ايستگى بېجا اېكن.

كابل، ۱۳۶۶-يىل

كۆزگوتجىرى

بناغينگ باغ باغ آچىلدى، گلزارينگگه سلمنا،
قدىنگ طنازلىك كۇرگوزدى، رفتارينگگه سلمنا!
لېينگ - آب بقا، خطينگ - خضرآنينگ يقاسيده،
لطاقت كانى سن، لعل اوزره زنگارينگگه سلمنا!
جمالينگ عكسى توشگچ سووبولور كۇزگو تحېردن،
قوياشدېك كۇزقمېشتيرگوچى رخسارينگگه سلمنا!
گۇزلىك چرخى اوزره سېن قوياش وكۇركلى آيلرنينگ،
بارين يولدوزكېى محوابتگن انوارينگگه سلمنا!
نگارى خواه رحم وخواه جوراھتسېن، ولى عاشق،
دېگي لطفينگگه جان تسليم وازارينگگه سلمنا!
محبت نخلى چون بادامينگ اېركن دام، انارينگ - نار،
توزاغينگ توشتى كۇنگيل بۇينىگه، نارينگگه سلمنا!
سېنى قۇيمس صدف ينگليغ ادب بحريده اينجوسيز،
لېب، ارزيردېسم : طبع گھربارينگگه سلمنا!

كابل، ۱۳۶۶-يىل اسدآبى

**مونداق كه يخشى بېرگه توشوبدور تاپيب قبول،
شك يۇق كه مقبل او ل دوداغينگ خال هندويى.**

مولانا لطفى

لېدەگى خال

تاپدى حُسنينگ چمنستانىگه يۇل تا خالينگ،
قىلدى بوگلكشن ارا ميل تماشا خالينگ.

غېغېنىڭ نىسترنىستانىدە گە بۇلدى مقيم،
 گە بىناگوش سىمىنزارىن اېتىپ جا خالىنىڭ.
 آل يىناغىنىڭ سىرى يوزلىنىدى نېچون كىم تاپدى،
 اوشىبو گلشەندە قىزىل گىلىنى دلارا خالىنىڭ.
 لېك كويدىردى بو تون اۋتلى يوزىنىڭ تابى اونى،
 شو سېدىن قارەيبىپ قالدى سىرا پا خالىنىڭ.
 سۇنىڭ سوسىز قالدى و زلفىنىڭ ظلماتىدە يورىپ،
 ايزلەدى خىضر بولاغىنىنى، نىگارا، خالىنىڭ.
 بۇلدە چون تالدى، چىقىپ چىتگە تاۋى دەپ راحت،
 وە، نىخوش توتدى لېنىڭ كۈنجىدە ماۋا خالىنىڭ.
 خىضر دېك بىخىر او چىشمەدن اېچكەندە زال،
 بىلدى تاپمىش نې كىم اىستىر اېدى حالا خالىنىڭ.
 اېندى نې غم اونگە گر كويدى تىنى، چىكتى الم،
 تاپدى چون خىضر سويى ھىم دم عىسا خالىنىڭ.
 يۇق عجب لىدەگى خالىنىڭ سىپور بۇلسە لىبىپ،
 كە اونىڭ دردىنى قىلگوسى مداۋا خالىنىڭ.

كابل، ۱۳۶۶. يىل

سىر لو ھە قىلىپ آلېنگىن بىت نى، مولانا لطفى دىۋانىنى مطالعه قىلىش جىريانىدە ۱۳۶۹. يىل سىرطان آبى نىڭ ۱۴/۱۵ كېچە سى او چىرە تىدىم. ھال بوکە اوشىبو غزل ۱۳۶۶. يىلىدە يازىلگن اېدى. بو غزل مذكۇر بىت نىڭ مفصل شرحى بۇلىپ چىققىدىن ھىرتدە من. لىبىپ

سىۋوگى اۋتى

كۆزىمگە سېنىسىزىن اوشىبو آچون بوزوغ كۆرونور،
 نېتەى آچوننى كىم اۋچماخ دغى تموغ كۆرونور.
 بۇيىنگگە اۋزنى نېچوك تېنگ توتە آلور طوبى،
 او بىر يىغاچ اېرور آلدىنگدە كىم بودوغ كۆرونور.
 بقا سويى يقاسى اوزرە اويىسىن اوردى مو خىضر،
 يۇق اېرسە، او چوچوك اېرنىڭ اوزە اوچوغ كۆرونور؟!
 كىچىك لىگىنگدە سېن، اى سېوگىلىم، بىلىك اۋرگن،
 كىم اېل كۆزىگە بىلىملى كىچىك، اولوغ كۆرونور.
 دېمە آچوننى ياروتمىش قوياش اۋزى يالغىز،
 قرانغو تون بىلىك انوارىدە ياروغ كۆرونور.
 قراغى توركى كۈنگىل يورتىگە مو تارتدى چىرىك؟
 كە ھىلپىرپ ساچى كىپرىك باشىدە توغ كۆرونور.
 سۇرە دىم: «او مېنى سېوگى مو؟» دەپ، منجىمدن،
 دەدى: «او آى قاشىدە يولدوزىنىڭ ساووغ كۆرونور!»
 لىبىپ، سېوگى اۋتى قېنە تور يورەك قانىن،
 يۇق اېرسە، سۆزلەسنىڭ آغزىنگدە نېگە بوغ كۆرونور؟

كابل، ۱۳۶۹. يىل

ينكى ميلاد

اي بويوك عظمتلى دوران ايتگن ايجاد اوزبگيم،
ابسكى تاريخیده باشلب ینگى ميلاد اوزبگيم.
بېردى شان و شوكتينگدن بو ظفر ياد اوزبگيم،
کيم تنلدينگ عالم اهلى ايچره آزاد اوزبگيم!
تا حيات اوراقيدن اېرك اېزگو خطين تلهدينگ،
چېكىدى اوشبو انتخابينگگه زمان صاد اوزبگيم.
کېنگ فضا، وه نېخوش، قافدينگ قنات لاجين كېى،
قالدى تيشلب برماغين حسرتده صياد اوزبگيم.
اېندى كيم اېركينليگينگ چاوى يايلىدى دهر ارا،
مستقلليکده سوريب دوران، يشه شاد اوزبگيم!
اېرك محبوبى جمالين قيل تماشا، نې آسيغ،
شيشهده كورگوزسهلر بيزگه پريزاد اوزبگيم.
بيز ايرانلر اۋغلى و آزاده خلق اولاديميز،
كۆپ اويات دير بيزگه بۇلماق ياتگه مُنقاد، اوزبگيم.
آلغه قۇى اېركين قدم، خورسند بۇلسين دوستلر،
رشك اۋتيدە كويسه كويسين بر چه حساد، اوزبگيم.
چون نصيبينگ بۇلدى استقلال قوتلوغ نعمتى،
شكر اېتیب اسره، بو نعمت دير خداداد، اوزبگيم!
كابل، ۱۳۷۰- ييل جدى آيى

ياس يوكى

دليگه جفاچى نگارنينگ كۈنگيل آھيدن اثر اۋلسه خوش،
کيم او آى بو كۈنگلى بوزوق المزده حاليدن خبر اۋلسه خوش.
قنى، يار اۋلسه ترك يات، اۋزى بيزگه كورگوزيب التفات،
که وصال مشرفيدن تانگ آتسه و غم تونى سحر اۋلسه خوش.
مېنگه سۈز دُرېدن اوگون يۈلپگه نثار اېترگه گهر قنى؟
قيله اۋنگه ساوغه بو اينجونى، شو بيلن نگار اگر اۋلسه خوش!
ادب و بېلىك که متاع اېمس، بارى بير پشيزگه ارزيمس،
سېنگه وصل بزى چو دور هوس چاغير ايله ماحضر اۋلسه خوش!!
كيشيلرگه كوزه اوشاتگوچى سوکېتيرگوچيدن اېکن عزيز،
بوزمان اېليگه زهى تمير، آسيغ اۋرنيگه ضرر اۋلسه خوش!
نه بو دهر اېليده اويات و ننگ، نه بار اوشبو خيلده فروهنگ،
چو دور اهل فضلگه عرصه تنگ بو جهانده شور و شر اۋلسه خوش!
دل و جانگه ياس يوكى آغير توشيب اۋرتنور اۋتيدن بغير،
كېل اياقچى، سېن مېنگه سون چاغير، که كۈنگيل دماغى تراۋلسه خوش.
اېشيتووچى بۇلمسه نكته دان، نېچه سۈزنى اېنگونگ آچيق بيان،
سېنگه دور، لبيب، يۇرىق همان بو فسانه مختصر اۋلسه خوش.
كابل، ۱۳۶۹- ييل، حوت آيى

آرتیق ناز

نې زېبا جلوه قېلېدېنگ، سرو طنازېنگگه سلمنا،
آچونده فۇدى محشر، حُسن ممتازېنگگه سلمنا!
ساچېنگ «واللېل» شرحى دېر، «طهورا» شرىتى اېرنېنگ،
جمال آياتېدن تفصیل و اېجازېنگگه سلمنا!
توشر باشېنگدەگى گلنار ياغلىغ، گە يوزېنگ اوزرە،
قوياشگە سايە سالگن او سراندازېنگگه سلمنا!
مېنگە وصلېنگ بهارى قېلدى هجران چۇلېنى گلزار،
قوروق يازى، نې كۇركم ېشەندى، يازېنگگە سلمنا!
وجود اېلە عدم رازېنى انگلب بېل و آغزېنگدن،
بۇلېمېن بار و يۇقدن واقف، او رازېنگگە سلمنا!
نېچە كېم حُسنېنگ آتر، اۇكسەلورعشاققە مھرىنگ،
نې استغناچى دلېرسن، كۇپ و آزېنگگە سلمنا!
نياز اھلى اوسانمس هر نېچە نازېنگى آرتتېرسنگ،
دېگەيلر تابوغېنگدە يېراۋېپ نازېنگگە سلمنا!
سېنگە، اى جان قوشى، يار اورەمى بۇلمېش ارم باغى،
نې خوش اوچدېنگ او اوچماق سارى، پروازېنگگە سلمنا!
قېو گۇل وصفېدە مونداغ بېزىمېش دفتېرېنگ رنكېن،
لېب، آيتور اۋقېگن طبع گلېازېنگگە سلمنا!
كابل، ۱۳۷۰. يېل ۱۸ حوت

تويغولرېم، قىغلىرېم " اېگېنچى قېسم "

سېزنى سېورمېن!

اى حُسن اېلېدە حور لقا، سېزنى سېورمېن،
تاپېنگ بو گۇزلىكده بقا، سېزنى سېورمېن!
ياشسىز، ېشنگېز فخرلېب اوشبو آچونده،
حقدن بو اېرور مېنگە رجا، سېزنى سېورمېن.
كۇز تېگمەسېن او يوزگە كە غايتدە گۇزل دېر،
تعويذ آلېنگ همدە دعا، سېزنى سېورمېن.
بو حُسن و ملاحت بېلە بو خُلق و نزاكت،
تنگرىدن اېرور سېزگە عطا، سېزنى سېورمېن.
جان گلشنىدە مھرىنگېز اېلدېز قېلېب اۋسگن،
يارب، بو نېچوك مھر گيا، سېزنى سېورمېن.
زلفېنگگە كۇنگېل باغله دېم، آمېدېم اوزون دېر،
كۇرمنگ مېنگە جرماننى روا، سېزنى سېورمېن.
شاېستەلېگېم بۇلمسە هم خدمتېنگېزگە،
بېزدن اېمەنگ مھر و وفا، سېزنى سېورمېن.
عشقېنگ بۇلېدن يانماغېم امكانى يۇق، اى يار!
گر كېلسە وفا يا كە جفا، سېزنى سېورمېن.

جان مۇنسى تون.كون چوخيالينگيز ابرور، بس،
يۇق بوندن اوگون باشده هوا، سيزنى سپورمن
سپوماق نې اولوغ بخت مېنگه سيز كىبى آينى،
قىلمنگ ينه بختيمنى قرا، سيزنى سپورمن.
محنت نېچه چېكسم سيز اوچون، مېنگه بو راحت،
دردينگيز ابرور عين دوا، سيزنى سپورمن.
سپوگيم چين ابرور سيزگه، اۋرين شېههگه يۇق دير،
سۈزيمگه اپنانينگ، به خدا، سيزنى سپورمن.
اظهار محبتده تېليم بيرله دليم بير،
قولىمگه ابرور تنگري گوا، سيزنى سپورمن.
عمر اۋتدى، ولى فتنهچى قاش و كۈزينگيزدن،
باشيمگه توشيب طرفه بلا، سيزنى سپورمن.
ياشينگيز اوزون بۇلسين و هم حُسنينگيز افزون،
آيلىب حقينگيزگه بو دعا، سيزنى سپور من.
اۋز سپوگيسينى سيزگه لىب آيلهدى اظهار،
نۇلغى دېسنگيز سيز هم اونگه: «سيزنى سپورمن».

اسلام آباد (پاكستان)

۱۳۷۶ يىل، جوزا آيى نينگ ۲۸/۲۷ كېچە سى

نوايى

ھرنېچە دېدىم كە كون.كوندين اوزەى سېندىن كۈنگول،

وہ كە كون.كوندين بتراق ميتلا بۇلوم سنگه.

سپوگى رمى

سېنى كۈرگن زمان مھرينگ اۋتى توشگندى جانيمگه،
بىراق، بيلمىدىم اوشبو عشق اۋت سالگى جهانيمگه.
بوعشق ابرمس، هوس دير دېب، نېچه وقت اپندەمى يوردىم،
بېرىلمى توغو و احساسگه، باقمى روانيمگه.
كورشدىم كۈپ سېنينگ عشقینگ سپاھيگه توريب قرشى،
بو فوج اۋتروسيدە مغرور اۋليب تاب و توانيمگه.
خيالینگ نقشينى يوماق اوچون دل لوحيدن بير يۇل،
تيەندىم نېچه يىغلب ياشيرين اشك روانيمگه.
ولېكن برچە كوششلىر بو يۇلدە بۇلدى بېھودە،
كۈنگىلگه اۋرنەدى نقش خيالینگ، بلکہ جانيمگه.
او اۋتدن كيم كۈنگىل مۇكيگه ياقدى اۋتلى رخسارينگ،
نە يالغيز كويدى جان، بل توشدى اۋت هم خان و مانيمگه.
حياتيم نينگ گۈزل مضمونىگه آيلدى چون عشقینگ،
لب آچسم سۈزگه، نامينگدن بۇلك كېچمس زبانيگه.
نېچوك سپوگى ابرور، نې عشق بو، قندەى محبت كيم،
وجوديمنى بوتون تسخير ايتيب يوغريلدى قانيمگه!

كۈنگىل گلزارى يىشىدىر بوگون مېرىنگ بهارىدن،
كېل اېندى لطف ايله سىر اېتگەلى بو بوستانىمگە.
كولىپ بختىم قوياشى بۇلگى اقبالىم تونى آيدىن،
اۋشل دم كىم همادېك ساپە سالسىنگ آشيانىمگە.
فيلور ياشلىك، توشونمس نظمىن او سېوگى رمىزى،
خدایا، بىلدىر اوشبو سىرنى ياش نامېربانىمگە!

اسلام آباد _ پشاور

۱۳۷۶. يىل سرطان آيى نىنگ

۱،۲ كونلرى

كۆككە پىتر باش

ياشىنگ فرىگن دېمە كە بىر ياشنى سېورمن،
قېم نېچە يا بۇلسە، كمان قاشنى سېورمن.
او شوخ كۆرىپ تېلېلېگىم مېنگە تاش آتسە،
سورتىپ كۆزىمە هم اۋپىپ او تاشنى سېورمن.
يات اېرمىس او آى مېنگە، اېرور اصلىدە قرداش،
ياتدن مېنگە نې فایده، قرداشنى سېورمن.
باشىمدە چو سوداسى، سرافرازلىگىم شول،
بو فخر بىلن كۆككە پىتر باشنى سېورمن.
كۆز تىنمىسە هر تون يىغىدن هجرىدە تانگ يۇق،
ياشده يوزى عكسىنى كۆرىپ ياشنى سېورمن.
خۇسنىگە قوشر خۇسن توشىپ زلفى يوزىگە،
گلبىرگى اوزه سىنېلى چىرماشنى سېورمن.
دلداردن اۋزگە مېنگە يۇق عشق ارا همراز،
او رازگە محرمىنى، او سىرداشنى سېورمن.
عادته زمان خوبلىرى باينى سېورلر،

تانگ يۇق دېمىسە مېن كى قلاشنى، سېورمن.
«كىمنى سېوھسن؟» دېب، سورەسە يار، دېگەپمن:
«سېن ياشنى، پرىوشنى، قلم قاشنى سېورمن!»

مزار شريف، ۱۳۷۶. يىل، ۱۰. سرطان

قراكۆزوم، كېل و مرد مليغ ايمدى فن قىلغىل،

كۆزوم قراسىدە مردم كىبى وطن قىلغىل.

عليشىرنوآيى

قرا كۆز مد يچه سى

قېدن تاپىلدى آغرىق، بىلمان، قرا كۆزىنگە،
يا تىگدى مو يامان كۆز، اى جان، قرا كۆزىنگە؟
دنيا قرانغو بۇلدى كۆزىمگە تا اېشىتدىم،
بېمارلىك قىلىدىر جولان قرا كۆزىنگە.

كۆز آغرىغىنى تىنگىل بىزچىم دىئاگنوزى،
حقىدىن تىل بىل شىفا و دىرمان قىرا كۆزىنىگىگە.
كۆك اوزىرە بىنگى آى و باغ اىچىرە نىرگىس اۆلسىن،
صدىقە كىمان قاشىنىگىگە، قىربان قىرا كۆزىنىگىگە!
كۆزگىگە باقىمە آرتىق، كۆزىمگە باق كىم ابرور،
گىلدىك يوزىنىگىگە مىفتون، حىران قىرا كۆزىنىگىگە،
كۆنگىلىم اوبىدە مەھمان داپىم سېنىنگ خىالىنىگ،
كىمىنىنگ خىالى، بىلىم، مەھمان قىرا كۆزىنىگىگە؟
مىحض التىفاتىدىن دىر حالىمگە باقىسە گاهى،
يۇق ابرىسە، كىم بىرالىگى فرمان قىرا كۆزىنىگىگە؟
اۆتكىر نىگاه بىرلە كۆنگىل سۆزىن اۆقىرىسن،
راز دىلىم اېمىسىدىر پىنھان قىرا كۆزىنىگىگە.
توركى پىرى نۆادىم، بىتىمس گۆزلىك اىچىرە،
ھىند و ختا و روم و اىران قىرا كۆزىنىگىگە!
تاغ ھىم كوىر ماموقدىك اوتلۇغ نىگھىنىگىزدىن،
نى جىرات اىلە باقىگى انسان قىرا كۆزىنىگىگە؟
نىزم اھلى كۆزىنى كافر دىرلر، ولې مېنىمچە،
كافر او كىم كېتىرمىس اىمان قىرا كۆزىنىگىگە!
بىر شىعر بىرلە بۆلمىس وصفى ادا كۆزىنىگى نىنگ،
توزسىم كېرەك غىزلدىن دىوان قىرا كۆزىنىگىگە.
كىپىرىكىلىرىنىگىدىك اچىب قۇلنى دىئاگنوزى دېرمن:
«بىرسېن شىفاى عاجل يىزدان قىرا كۆزىنىگىگە!»

مىزار شىرىف،

۱۳۷۶- يىلى، اسدى آپى نىنگ ۳/۲ كىچە سى.

كۆكردى چىمن گىلدىر اىم قىنى،

سەھى سىرو بولۇق نىكارىم قىنى؟

مولانا لطفى

قوانچ و تېنىچ

مېنىنگ توركى تازى نۆادىم قىنى؟

پىرى چىرە حور زادىم قىنى؟

وفا اېستىب اوندىن، جفا تارتىمىن،

بىتىشىسە قولاغىگە دادىم، قىنى.

نى تانىگ اېستىمىس كۆنگىلىم اېل الفتىن،

كە اوندىن بۆلككە و دادىم قىنى؟

سىفرگە بارورمىن كۆرالمى اونى،

كېلىب قىلسە بىر خىر بادىم، قىنى.

ھدىيە قىلدىم قىدومىگە جان،

مېنىنگ سارى قۇيسە بىر آدىم، قىنى.

جهانده او آى عشقيدن تشقىرى،
قووانچىم، تيه نچىم، عما دىم قنى؟
ايمان لحظه فارغ اونىنگ يادىدن،
او هم قىلسه بىر لحظه يادىم، قنى.
نې اېرمىش لىبىنىڭ مرادى، دەدىڭ،
وصالىنىڭدن اۋزگە مرادىم قنى؟
مزار شريف،

1376. يىل، اسد آيى نىنگ

۲۵/۲۴ كېچەسى

حُسن بهارى

هر كىم كه سبور سىز كىي بىر كۆزى قرانى،
اۋز جانىگە ساتقىن آلور البتە بلانى.
يوز شۇكر كىم اول بو بلا مېنگە يۇلىقدى،
تنگرى اۋزى چون كۆردى روا اوشبو عطانى.
قىدن كۆزىڭىز اۋرگنە دىر فتنە چىلىكنى،
كىمدن سىق آلور قاشىڭىز ناز و ادانى؟
سىزنى سېۋەن دېرمن و سىز شېھە لنورسىز،
تانوق كېتىرە ي، بۇلمسە، سېۋىگىمگە خدانى.
چون صاف كۆنگىللىسىز و هم پاك اېتكلى،
پس، قدر قىلورسىز، گۆزلىم، صدق و صفانى.
هر بىردە كه بار حُسن، اونىنگ زېبى حيا دىر،
حق سىزگە عطا قىلگن اۋزى كۆرك و حيانى.
قاصد قنى تا سىزگە پىامىمنى يېتورگى،
هر تانگ مېن و ياردىمگە چقىرماق صبانى.
هر نېچە كه عمرىمنى خزان قىلدى غمىڭىز،
سىز حسن بهارىدە تاپىڭ نشۇ نمانى،
نېضىمنى توتىب كۆردى طبىب، آيدى چېكىب آه:
«كىم عشق مېرىگە بازەى قىسى دوانى؟»
اۋتگن كېچە سېۋىگىڭىز و كۆنگىلىم حقىدە، كۆپ
اۋىلدىم و هاتفدن اېشىتىدىم بو ندانى:
كاي پاك محبت يۇلىنى تىلەگن انسان،
عمرىڭ بارىچە سېۋىگىن اۋشە كۆزى قرانى!
ايران، (مشهد۔ مازندران يۇلىدە)
سە شنبە كۈنى، ۱۳۷۶۔ يىل ۲۸ اسد

نويغولرىم، قىغلىرىم " اوچىنچى قىسم "

سېۋىگى خرمى

اى كۆنگىل، دوران مېسىر قىلمەدى كامىنگىنى هم،
سونمەدى عشرت مېيدن تۇلدىرىپ جامىنگىنى هم.

قۇيىڭن اېردى رنجدن تقدىر آغازىنگ اساس،
درد بىرلە اېندى بيتكزگوسى انجامىنگى ھم.
يار ھجرى بوزدى اشكىنگ يا مغىرىدن كۆز اويىن،
نې عجب، ياپسە پرىشان قاردن تامىنگى ھم.
دھر آشوبىدن آرامىنگ يۇق اېردى، اى كۇنگىل،
سېنگە بدرام آيلەدى شوخ دلارامىنگى ھم.
اېندى كىم محروم بۇلدىنگ دولت دىدارىدن،
بيتكىزە آلمسسن اومھوشگە پىغامىنگى ھم.

قىل طلب زلفى خياليدن قرا بختىنگگە كام،
عارضى يادىدە ياروت صبحى يۇق شامىنگى ھم.
اىستەسنگ كىم سىر عشقىنگ بىلمەسەن بىردىلر،
بيغله كۆزدن ياش چىقرمى، يوتكىل آلامىنگى ھم.
ليلەالقدر او كېچە كىم توشدە كۆرسنگ يارنى،
انگله يلدا ھجرى بىرلە كېچىن آيامىنگى ھم.
نې تغافل دىر كە بىر باقمى كۆزىنگ بىمارىگە،
خستەدن توتدىنگ دريغ، اى دوست، بادامىنگى ھم.
چون «مېنى جاندىن سېور» دې، رنجىدىنگ، قىلدىم قرار،
تىلگە آلمسلىككە اوصافىنگى ھم، نامىنگى ھم.
پاك سېوگىمنى، اگرچە، بىلدىنگ اۋز نامىنگگە عار،
تشلەمە حرماندە بو بىعار بدنامىنگى ھم.
گر سوچوك سۆزگە اېمسمن لايىق، اى جان، بندە نى،
بې نصىب اېتمە نثار اېلردە دۇشنامىنگى ھم.
كۇنگلىنگ اىستىر بارنى وصلىنگگە قىلسنگ كامىاب،
گاھ گاھى يۇقلەگىل بو زار ناكامىنگى ھم.
سېوگى جرمى نىنگ جزاسى گر اۋلىم دىر، اى كۇنگىل،
عشقىنى ترك آيلەمە، حكم اېتسە اعدامىنگى ھم.

مزارشريف، ۱۳۷۶- يىل

جمعه كونى، حوت آيى نىنگ ۲۲ سى

تجلى كۆزگوسى

سيزنى سېوۋە من، سىز مېنى خوش كۆرمەسنگىز ھم،
قاشىمگە كېلىپ بىر نفس اۋلتورمەسنگىز ھم
گر ساغ بۇلەى، خواه كسل، سىز بىلە كۇنگىلم،
حالىنگ نېچوك، اى خستە دېبان، سۆرمەسنگىز ھم.
حدىدن اشىپ سېودى كۇنگىل سيزنى، اۋلر زار،
سىز جورنى حددىن اونگە آشورمەسنگىز ھم.
گر قتلىم اېرور مقصدىنگىز، قھر نې حاجت،
ھجر اۋلدىرەدېر بىزنى، سىز اۋلدورمەسنگىز ھم.

بو تېلبەنى بىر يۇل آوتىنگ وعدە بېرىپ وصل،
سۇنگ، مېلى، اۋشە وعدەدە سىز تورمەسنگىز هم.
حق نورى تجلىسىگە دىر كۇزگو يوزىنگىز،
مېن خود باقە المم اونى ياشورمەسنگىز هم.
اى تاش بغيرلى گۇزل، اۋلگوم غمىنگىزدن،
باشىمگە جفا تاشىنى باغدورمەسنگىز هم.
سيوگىنگىز اپرور، بۇلسە تىرىكلىكدە قووانچىم،
كۇرگوزمەسنگىز مېر و قووانتورمەسنگىز هم.
مزارشريف،

۱۳۷۷-يىل، حمل آيى نىنگ ۲/۴ كېچەسى

اپزگو مقال

طالع قنى، دەسم كە وصالينگ بىلە خوشمن.
گر ممكن اېمس وصل، خيالىنگ بىلە خوشمن.
كۇنگلىمگە تىەنچ اۋلدى فدىنگ يادى عصادېك،
جان گلشنيدە تازە نھالينگ بىلە خوشمن.
گل سىرىدن آچىلمەدى ھجرىنگدە كۇنگىل، لېك
سېن آينى كۇرىپ توشدە جمالينگ بىلە خوشمن.
حُسن آيتى معناسېنى بىر نقطەدن انگلب،
اۋرگندىم، اۋشە يوزدەگى خالينگ بىلە خوشمن.
تېنگ توتماق اېمس رسم وفا سىزگە بىراونى،
نې تىل بىلە آيتەى كە ھمالينگ بىلە خوشمن.
بۇلدىنگ عدم او تار آغيز اسرارىنى اۋىلب،
اى خستە كۇنگىل، فكر محالينگ بىلە خوشمن.
سۇردىنگ لىبدن كام، جسارت قىلىپ اظهار،
يۇق گرچە، جواب اونگە، سوالينگ بىلە خوشمن.
توركي غزل اۋلگن تنىگە بېردى سۇزىنگ جان،
فخرىنگ شو لىب، اپزگو مقالينگ بىلە خوشمن.
مزارشريف،

۱۳۷۷-يىل سە شنبە كونى حمل آيىدن ۲۵

**قۇيمە منت كىم يوزىمدېك پاك يوز ھىچكىمدە يۇق،
بويلە عشق پاك ھم كىم مېندە باردور كىمدە بار؟**

نوابى

عفتلى كلام

ايمان كېتىرومن، دەسنگز مېنگە: يوزىم پاك،
سىز داغى اينانىنگ بوسۇزىمگە كە كۇزىم پاك.

شكسىز آقرور باقسە يوز يىنگىزگە يامان كۆز،
نېچون كىم اېرور ذاتىنگىز، اى آھو كۆزىم، پاك.
قۇدسىتيم اثباتگە محتاج اېمس دېر،
چون كېلدى تىمىز اصلىم، اريغ نىلىم، اۆزىم پاك.
عفتلى كلامىمگە كىشى عىب تاقالمس،
گوھردېك آغىز حۇقەسىدن چىقىدى سۆزىم پاك.
پاكىزە فضا نخل وجودىمگە بېرور قوت،
سو تازە مېنگە، لقمە حلال، آش و توزىم پاك.
اېگنىمدە اگر فاخرە اطلس يۇق، اېمس عىب،
فخرىم شو كە فقر اېچرە الاچە و بۆزىم پاك.
اوتلوغ يوزىنگىز اورتەسە بىرىمنى كىباب اول،
آقىزسە ساووق مېرىنگىز اشكىمنى، موزىم پاك!
مزارشريف،

۱۳۷۷-يىل ئور آيى نىنگ ۱۳- كونى

خيال

وصف اېتگەلى اينگىچكە بېلىنگى خيال ايله،
كۇنگلىم قىل اوچىدە بو خيال محال ايله.
تا بېر و كۇكدە دعوى حُسن اېتمەسىن كىشى،
آى و قوباش و گلنى اوبالتىر جمال ايله!
لعلىنگ تىكلم اېتدى، مېن «آرى، بلى» دېدىم،
آيتور كوليب: «بلى، تىلور ارى بال ايله»!
هر نېچە كىم جواب بېرورمن سوالىگە،
مېندن او شوخ اۇقوچى سۆز آلور سوال ايله.
كوندوز يوزى خيالى، كېچە زلفى فكريدە،
وا حسرتا، كېچر بوتون عُمرىم خيال ايله.
حالىم غمىدە بسكە بۇلور كون سەبىن آغىر،
بىلمم، قچانگە تېكرو يىشرمن بو حال ايله؟
قىلمس يوز يىنگە باقگەلى جرأت بىراقدن،
وصلىنگ تىلر لىب نې حدّ و مجال ايله؟
مزارشريف،

۱۳۷۷-يىل ئور آيى نىنگ ۲۷/۲۸ كېچەسى

قىزىل گل

تا باغ حرىمىنى مقام اېتدى قىزىل گل،
عطرىن ترە تىب فىضىنى عام اېتدى قىزىل گل.
سرمست بۇلور تانگ چاغى شىنم چاغىرىدن،
كۆرگىل كە نېچوك عىش مُدام اېتدى قىزىل گل.
سېر ايله چمنزارنى، كۆر رنگ هجومىن،
يوز تورلى چېچك بىرلە قىيام اېتدى قىزىل گل.

گلشن سریدن نوحه‌سی رنگین اہشیتیلدی،
بُلْیلنی مگر اؤزینگه رام اہتدی قیزیل گل.
آیدین کہ اونگه ذاتی اہمس دیر بو لطافت،
آل عارضینگیزدن اونی وام اہتدی قیزیل گل.
بہودہ توتر یار یوزی بیرلہ اؤزین تہنگ،
قیلمی اویات اندیشہ خام اہتدی قیزیل گل!
بیر کولدی همان رنگی اوچیب برگی تۆکیلدی،
عیش اوییدہ، کؤر، نہچہ دوام اہتدی قیزیل گل؟
ہر گل چمن اشعارینگہ بیر مطلع آچیبیر،
لہکن بارینی حسن ختام اہتدی قیزیل گل.
مزار شریف، ۱۳۷۸ - ییل 29 حمل

بختسیزلیک

نا خوش خبر کؤنگیلنی بیغلندی غم بیلہ زار،
کیم او کوموش بیلککہ تاشدن بیتیدیر آزار.
بہقدر تاشنی کؤر کیم مرمرنی سہندیریبیر،
بد جنس خارہگہ باق، قیلیمیش بلورنی خوار.
جان باغی سرو نازی لایگہ تییب بیقیلمیش،
تاشگہ تہگیب ساغ ایلگی، دردا کہ بؤلیمیش افگار.
گل شاخہ سیگہ آسیب بیتگنلیگینی انگلب،
باغ ایچرہ بلبل آہی کویبیردی برچہ اشجار.
طوبا قدینی بوندہی لایگہ بیقیتمگننگدن،
ای چرخ، بؤلسنگ اہردی توپراق اؤزہ نگونسار!
کوموش بیلککہ تہگماق تاشگہ نہ حد، کیم اونگہ،
آلتون بیلک اوزوکدن باشقہ اہمس سزاوار.
جورینگ تاشی، نہچہ کیم، کؤنگلیمنی سیندیریبیر،
کؤرمم روا فدہ لگہ ی پاک اہنکینگہ بیر خار.
دنیا یوزینی بیر-بیر ایسترسنگیز تاپیلمس،
بیر بینوا کہ بؤلگہی او سیزگہ مہن کبی زار.
وہ، بو نہ بختسیزلیک دیر عشق ارا مہنگہ کیم،
مہن سیزلہ فخرلنسم، سیز مہندن اہتسنگیز عار.
حقدن شفای کامل ایستر لبیب سیزگہ،
او بیر دعاچینگیز دیر جسمیدہ تا کہ جان بار.
مزارشریف،
۱۳۷۸. ییل ثور آیی نینگ ۳/۴ کبچہسی

دواسیز درد

یوربمن عشقینگ اؤتیدہ کویب آوارہ-آوارہ،
علاج ایستب دواسیز دردگہ بہچارہ-بہچارہ.

بولوتگە تۇلدى كۆك ھجران تونى ھىم توتونىدن،
غمىنگدە آقدى كۆزدن قان ياشىم فۋارە. فۋارە.
كولرسن آه و افغانىمنى تىنگلې ھەر كېچە آي. آي،
ولې ھالىمگە يىغلىر آسمان سىيارە. سىيارە.
ھايات ئامىدى جانىمگە بېغىشلر لىلىنگىز، اما،
بۇلىدېر غمىزەنگىز قىلىم اوچون خونخوارە. خونخوارە.
كۈنگىل دىدارىنگىزگە، اى قوياشىم، اويلە دىر مشتاق،
كە بىر كۆرسىم يەنە كۆرگىم كېلور دوبارە. دوبارە.
شكايت قىلگەلى سىزدن تىلىم بارمىس، ولې بو چىن:
اۋزىدېك قىلماق اىستىر سىزنى بىر مكارە، مكارە،
سېپىزخىمىگە توز ھەر كىمسە سىزنى «مھرسىزدىر» دېب،
بو تىللىر تىغى و توزدن كۈنگىل كۆپ يارە دىر يارە.
من و وصل التماسى، نې ھاكايت؟ بو شرف بس كىم،
بىراقدن، گر بېرىلسە رخصت نىظارە، نىظارە.
اېمىس وقتىنچەلىك بو پاك عشقىم بو الھوسلردېك،
سېورمن سىزنى تا بار تىندە جان ھىموارە. ھىموارە.
مزار شريف، ۱۳۷۸ ھ. ش. يىل

اسد آيى نىنگ ۲۸ى

قوياشگە تىنگ مھىت

لىلىنگ مىنگىزلى كاندە عقىق خوشاب يۇق.
تىشىنگ كىى دېنگىز تويىدە دىر ناب يۇق.
تېر قىطرەسى نې خوش بېزەدى عارضىنگى، كىم
شېنمدن اويلە گل يوزىدە ھىم گلاب يۇق.
اىستىر كۈنگىل كە سروىنگ اياغىگە قۇيسە باش،
چون اۋزگە بىر نىھالە بو آب و تاب يۇق.
دىل كىشورىنى بوزدى سالىب عشقىگ انقلاب،
آبادلىكنى، آرى، اېتر انقلاب، يۇق.
يالغىزدېمان كە خۇسن اېلىدە بې نظىرسىز،
فضل و ادبە سىز كىى عاليجناب يۇق.
شعر انگلەماقدە ذھنىنگىز اۋتكىردىر اويلە، كىم
معنى يوزىدە، تا كە باقرسىز، حجاب يۇق.
بو فىندە چون لياقتىنگىز بار، كتاب اۋقىنگ!
ھەر علمدە مطالعەسىز اکتساب يۇق.
سىزگە كتاب بىرگۈچىلر كۆپ اېمىش، ولى
مېندىن بۆلكدە سىزگە مناسب كتاب يۇق.
كۈنگىل كىتابى جالب اېرور ھەر كىتابدىن،
كىم اۋزگە بىر كىتابدە بو فىصل و باب يۇق.

هر فصل و بابى شرح قىلور سېوگى رمزىنى،
سۆز دَرى بىرلە كىم عددىگە حساب يۇق.
گر قىلسىنگىز مطالعه اوشبو كتابنى،
بىلگە بىسىز، اوندە بىر سخن ناصواب يۇق.
چون ياشسىز و گۆزل، بىلىنگ احباب قدرىنى،
دايم بو حُسن دورى و عهد شىباب يۇق.
گر رنج تارتىن اېلگە كېلور بۇلسە رحىمىنگىز،
هجرانىنگىزده مېن كىي چېككن عذاب يۇق.
مأىوسلىك تونى، نې قرانغو دېر، آه كىم
اوندە اميد يولدوزىدن بىر شهاب يۇق.
قاجىب فوتىلماق اېندى مېنگە عشقدن محال،
تقدردن، بلې، كىشىگە اجتناب يۇق.
كم سىتمىنگىز محببىم، اى حُسن يولدوزى،
كىم كۆكدە هم بو مېرگە تېنگ آفتاب يۇق.
سېوگىمنى رد قىلورگە آشىقمىنگ، پىروشىم،
تېلبە كۆنگىلگە سىزدن اوگون انتخاب يۇق.
مزارشريف، ۱۳۷۸-يىل
سنبله آيى نىنگ ۲۵-ى

عيد قونلاوى

كېلىدېر عيد اولوسگە، لېك بىر كېلمس مېنىنگ عىدىم،
نېتەى عيد آيىنى، ياروتمسە كلىمنى خورشىدىم.
سنرمن كون، باقرمن آيگە دىدارى اميدىدە،
مىدل اېلەمە مأىوسلىككە، يارب، أمىدىم!
محبت آسمانىدە سېن-اۇق ناھىد و چۆلپانىم،
كۆنگىل تختىدە سېندن اۋزگە يۇق دارا و جمشىدىم.
اجل، ممكن اېمس، قطع اېتسە عشقىم داستانىنى،
مىسلسل سىنېلىنگ تارىگە باغلىق عمر جاويدىم.
بىلورمن، كىم كۆنگىلدە بو غرىبىنگدن غبارىنگ بار،
ولې بىلمم گناھىم، كىم نې ايش قىلدىم، نې سۆز دېدىم؟
چو كۆنگىلىنگ پاك اېرور، آخر توشونگونگ پاك سېوگىمنى،
ايشانچىم كامل اوشبو سۆزگە، يۇق دېر ذرە تردىدىم.
مبارك سېنگە بۇلسىن عيد، بل قوتلوغ او ساعت، كىم
يوزىنگ نورى توشىب عيد آيىنى ياروتسە، ناھىدىم!
طرىدن ىشنە سېن حُسنىنگ گلى بو عيد آيامى،
فراقىنگدە نېچە كىم اوچدى رنگىم، كويدى هم هىدىم.
اگر چە او لوالا لىباب اىچرە اسمىم دىر لىب، امّا،
محبت دشتى نىنگ مجنونىمن، غم ىنتاغى - بىدىم.
مزارشريف،

قمرى ۱۳۲۰-يىل رمضان آيى نىنگ ۲۹/۳۰ كېچە سى
(شمسى ۱۳۷۸-يىل جدى آيى نىنگ ۱۵/۱۶ كېچەسى)

سيوگى سىناوى

سۆرگەلى بىمار احوالين طبييم كېلدېلر،
اى محبت، سېنگە رحمت كيم حبييم كېلدېلر!
وہ، بو نې لطف اېردى كيم يۇقلب مېنى او كۆركە باى،
حالينگيز مېنسيز نېچوك دېب، اى غرييم، كېلدېلر.
او لطافت گلشنى نىنگ يىنگى آچىلگن گلى،
نوحە آرتىق چېكمە سېن دېب عندلييم، كېلدېلر.
كۆردىلر غم بستر يە كيم نصييم درد اېرور،
بۇلسە دېب دشمن نصيى بو نصييم، كېلدېلر.
يۇل آچرلر كۈنگليم اسرارىگە اشعار يم اۇقىب،
نكتەدان و رمز انگلاوچى ادبييم كېلدېلر.
نېچە يىل دېر توتدىلر بىزنى سىناوگە عشق ارا،
بويلە آيلب امتحان صبر و شكبييم، كېلدېلر.
بىلدېلر كيم اۋزلىرىدن اۋزگە يۇق دېر ھمدىم،
قالمە سېن دېب، اېندى مۇنسسيز لبييم، كېلدېلر.
مزارشريف،

۱۳۷۸- يىل حوت آيى نىنگ ۱۲- سى، جمعه كونى

تويغولرېم، قىغولرېم" تور تېنچى قىسم"

آه توتونى

ناتوان جسميم قوريدى اويلە كيم خرما يغاچ،
غىرگە تابۇلدى يار او گلرخ خرمايى ساچ..
گل كىي رخسارى وخرمايى ساچى فكريده،
كۆزلىرىمگە توشدى گل، آھيم توتونى بېرقولاچ.
يوزىدە خرمايى زلف واپگمە قاشى اويلە كيم،
گل اوزە سنبل شاخيدە لانه قورميش قىرلىغاچ.
گل يوزى، خرمايى ساچى ھجرى نىنگ بىمارىگە،
تازە گل بىرلە قوشىب خرما پېشىرگىسىز كوماچ.
توشمە يىن گل يوزلىلر خرمايى زلفىگە اسير-
دېسنگ، اى جان، ھيدلمە گلنى، يىمە خرمانى آچ.
گلنى خندان كۆرسنگ وخرمانى پېشىگن باغ ارا،
جلوہ سىگە باقمە بلكىم باققە كىرمە، نارى قاچ!
گل يوزى شوقيدە خرمايى ساچىگە چىرماشىب،
قالمە اېندى، اى لىيب، اېسىنگنى يىغ، كۆزىنگنى آچ!
مزارشريف،

قوياش ھجرى ۱۳۸۴- يىل

قىصيدە لر

بشردھاسی

جھانگہ یاغدوساچیب اؤن بیشینچی عصرھرات،
منورایلہ دی پارلاق قویاشیدن ظلمات.
تمدن اوچیدہ یوکسک اؤرین آلیب اؤزیگہ،
قازاندی شہرت وعالم ارا چیقاردی آت.
ثمرگہ بیتدی اؤشل دورعلم وفن باغی،
ینہ ادب بیلہ فرهنگ قصری تاپدی ثبات
بوعصرایچرہ نہ بالغیزھرات بلکہ جھان،
ضیاگہ تۆلدی اؤشل آفتاب نوریدہ بات
چاپیشگی اوپلہ کہ پروانہ شمع گردیگہ،
بیغیلدی کۆپ اوقویاش تیکرہ- تاشیگہ ذرات
چوشرح ایلہ سم اؤفتاب شہرتینی،
نوایی اونگہ - تخلص ابرور، علیشیر - آت
فضیلت وادب علم ومعرفت ایچرہ،
زمانہ کۆرمدی اونداق بویوک گرامی ذات
مدام غایہ سی انسانسپورلیک اپردی اونینگ،
ہمیشہ ایستہ گی محنتکش اہلگہ اپردی نجات
زمان وعصرتقاضاسینی اثرلریدہ
بیان اہتیش بیلہ اثباتلب کبچیردی حیات
بونوع قیلدی بیان فکرین او اولوغ انسان،
«کہ» اہل غمین یمہ گن کیمسہ گہ یوق آدم آت
سخندہ توسنی نینگ کیمسہ گردیگہ بیتگی؟
کہ آغہ توشدی ادب عرصہ سیدہ اؤینتیب آت
بۆلیندی تورکچہ اشعارى تۆرت دیوانگہ،
کہ ہریربیرسی اونینگ دیرجھاننما مرآت
شونینگ کبی ینہ بیش مثنوی بیتیب قیلدی،
بوتیلدہ «خمسہ» یازیش ممکن اہرکنین اثبات
ینہ درى دە یازیب شعرتوزدی بیردی بیر دیوان،
کہ ہرچھتدن اہمس آز اوندہ ہم حسنات
تمام شعرى بو شیرین کلام شاعرینگ،
مثال شہدوشکر یا کہ کان فندوقیات
طرب بغیشلہ گی آنینگ کۆنگیل گہ ہریتتی،
کہ ہرسۆزی ابرورافسردہ جانگہ آب حیات
بشردھاسی - نوایی صفاتی نامعدود،
کہ ہرنچہ دەسم اؤلمس تمام اونگہ صفات
کابل،

قویاش ہجری ۱۳۶۹- ییل

خلق شاعری

قىصارىدن زھور قىلىپ طرفە شاعىرى،
!شاعىرىدېمىي كە اودىرادىب رومى قىصرى
فرزانە نادىم اېرىك سېوراۋلىكە خلقى نىنگ،
.آزادلىك يۇلىدە كۈرە شگن سخنورى
اشعارى زھرە سىدىن ادب چىرخىنى بېزە ب،
.قىلدى اونگە تمام خىلايقنى مشترى
شعرىدە «مولوى» دېك اونىنگ عشق جذبە سى،
عرفاندن كلامىدە «عطار» غىبرى
بىدل «اىزىدن اېتىدى غزل بحرىدە سنا،»
.تاپدى بهاۋزىگە بومىنى دە گوھرى
كۇرگن اۋقىب قىسىدە لرىنى گمان قىلور،
.كىم قىتە دن تىرىلدى ظھىراىلە انورى
سۆزىصنعتىدە نادىم اېدى ماھراوستاد،
.ھىم علم ارا زمانىدە فضل اھلى نىنگ بىرى
اظھارآىلە ماقدە معانى رۇموزىنى،
.بۇلدى بىانى واسطە سى توركى ودرى
اىنىقسە اۋزىبىكى دە گۇزل شعرلرئازىب،
.كسب اېتىدى اۋزگە زىنت اىلە زىب دفتىرى
پىشتىدى شعرگلىشىنىنى آنە تىلدە ھىم،
.اودورگرچە اىسگن اېدى ظلم صرصرى
بودورده كە اېرىك بهارى نسىمىدىن،
.گۇلب آچىلدى شعروادب باغى ھىرسى
چىن تىنگلىك اوچون كۇرە شوربرچە خلقىمىز،
الفت- اىناغە لىكنى تىلە ىدىراولوس برى
بىزموندى برچە قوم واپلاتلرتامانىدىن،
!نامىنگ اولوغە گىمىز، اياخلق شاعىرى
اى نادىم، اى ادب چىمنى باغانى، ھىم
.فرھنگ و معرفت كۇكى نىنگ پارلاق اخترى
نامىگنى كىم نصىب اېروراۋنگە مىنگولىك،
.وردىزان ھىمىشە قىلور ياش و ھىم قىرى
بىزدن درود بىرلە دعا نام پاكىنگگە،
!نادىم، سېن، اى زمانە سۇزاربابى مھترى
كابل، ۱۳۶۵- يىل مىزان آىى

قوياش شېرى

كېلدىم زيارتىنگگە ىنە، آشنادىار،
.يۇق آشناكە سېن مېنگە قىرداش و ھىم تبار
قىرداشلىكدە بىر- بىرىنى كۇرگە لى كېلور،
.قىرداشلرگە شوندى ى اېمىش عادت و شىعار

دېدارىنگگە كۈنگىل قووانوربۇلسە تانگ اېمىس،
سېن تېنگى گلزمىن و گۈزل شېرقىدە بار؟
مشكىن يېلىنگ فسردە بدنلرگە جان بېرور،
عيسى دىمى خواصىن اېتىپ اۋزدن آشكار
نظارە گلشن وچمىنىگ سىرىدن بۇلور،
گل بىرلە سىزە تۇلقىنى گە ھىرمان دۇچار
بى اختىيارباقسە پىرولرىنگ سىرى،
كىمدىرگە آە اورىپ قۇلىدن كېتمىس اختىيار؟
بۇلسىن جھاندە، مېمنە، مېمون طالعىنگ،
!داېم يوزىنگگە بخت كولىب گللە سىن بھار
وصفىنگ اداقيلورگە قنى بندە دە مجال،
قندە ى اداقيلوركىشى؟ چون يۇق اونگە شمار.
ناچاربىر تامانگە بورىپ سۇزىغانىنى،
:جولان نى يىنگى مطلع ايلە باشلە گى سوار
بوشېركىم ھواسى كۈنگىلدىن توگون آچار،
.توپراغى عنبرو يېلى دىرطرفە مشكىبار
تانگ يۇق بھىشتىن بودىبارالسە باج كىم،
.ھركېنتى باغ وگلشن اېرور، دىشتى _ لالە زار
تانگدن قوياش ھركونى آشمامگچە بورىپ،
.آلتىن فراشىنى بودىباراوستىگە ياپار
اوكمىم قوياش شېرىنى اىزلب تاپالمە گن،
.بويىرگە كېلسە اىزلە گىنىن بىگمان تاپار
قىسى بىرىن مناظرى نىنگ كولىب اۋلتورە ى،
.وصفى گۈزل طبعىتى نىنگ كېلدى بېشمار
علم و فن و ادب بېشىگى دىر بومىمنە،
.تارىخىگە قىلور اولوسىم برحق افتخار
اۋچىمس چراغىدن مدنيت نىنگ اوشبوشېر،
پارلب تورردى عصىرلراچرە دوامدار.
اىجاداېتىلگن اۋلمس اثرلر بو خطە دە.
علم وادب خىزىنە سىدە قالدى يادگار.
سۇزىغىرە سىدە چىخ توقىزگۇرسى سىن باسىب،
اۋتگن «ظھىر» ناملى او طرفە شېسوار.
بوسىزمىن اۋغلى اېدى، شىرى باغى نىنگ،
سۇلمس گلى بىرغۇمر، خزان كېلسە يابھار.
«سيف الملوک» جاپى اېكن گويا بوملك،
كىم نامى بىزگە تورك ادبىدىندىر آشكار.
بوگلدىياراېرك سېورخلىقىگە سلام،
اېركىن بىشىش اوچون قىلە دىرجانىنى نثار.

ياودن قۇرىقلاروشىبوعزىاولكە سىن مدام،
قالىپ وطنسېورلىك ايشانچىگە پاپدار.
بوندن - بويان عزىزلىرى ماتمى بيلن،
هركلبه ايچره يىغلمە سىن خلق زارزار.
آسوده ليكده اهل كېچىرىپ خوش حياتىنى،
اۆلتورمىسىن يوزىگە عنادرديدن غبار!
ساغ واپسان اولوس يشە سىن دىنى بارىچە،
بۇلسىن وطنده تىنچلىك و صلح برقرار!
مىمنە، ۱۳۶۵ - يىل جدى آيى

الجنة تحت اقدام الامهات (حدیث شریف)

تر جمەسى: **آنەلر نىنگ اياغى آستىده دور،**

روضە جنت و جنان باغى.

روضه باغى وصالين ايستر ايسنگ،

بۇل انانينگ اياغى توفراغى.

نوابى

آنەگە تعظيم

آنە جان، سىز، نې عجب، موهبت يزدانسىز!
كۆكسىنگىز مهرگە كان دېر، نې اولوغ عمانسىز!
پاك و معصوم فرشته سىز و يا انسانسىز،
بيلمەدیم، اوشبو فضيلتلر ایله نې جانسىز!
تاپسه بۇلمس بو جهاننى قیدیریب سىزگە همال،
سىزدن اۆزگە فنى بو اېزگو صفتلرگە مثال؟

* * *

آنە جان، سىز بيله يولدوز گۈزل و آى گۈزل،
كۆك گۈزل، تاغ گۈزل، دشت گۈزل، ساي گۈزل،
هم گۈزل كۆكده قوباش، قيش گۈزل و ياي گۈزل،
سىز بيلن گل گۈزل و باغ سرا پای گۈزل،
بس، گۈزلىكلر ابرور برچه نمايان سىزدن،
بو جهان زينتى، آرايش دوران سىزدن.

* * *

دلده سىزدن، آنە جان، بىر ياشيرين سۆزيم يۇق،
سىزگە بدخواه كيشيلرنى كۆرر كۆزيم يۇق،
سىزسىز آتمس مېنگە تانگ، تون بار و كوندوزيم يۇق،
مهرينگىز بۇلمسه، مېن بۇلگەى اېدیم اۆزيم يۇق.
بو جهان گلشنى كۆزيمگە گۈزل سىز بيله دېر،
بو تىرىكلىكنىنگ اگر طعمى عسل، سىز بيله دېر.

* * *

آيتە آلمم، آنە جان، سىزگە بىرەر سۆز يالغان،
سىزگە يالغان دېگەلى بېرمىس اجازت وجدان،
صدق دلدن بو سۆزىم، بونگە تانوق دېر سىحان،
خدمىتىڭىزدە چوچوك جاننى ھم اپتسم قربان،
حقىڭىزنىڭ يەنە يوزدن بېرى بۆلمىدېر ادا،
كېچىرىڭ، اوشبو قصورىمنى ايا كان سخا!

* * *

آنە جان، تربىتىڭىزنى آلىپ اولغەيدىم،
مھرىڭىز شىنمى ىشنتمىسە، مېن سۆلگەيدىم،
توتىسىڭىز اېردى محبتنى درىغ، اۆلگەيدىم،
مھربانىم، سىز اگر بۆلمەسىڭىز نۆلغەيدىم؟
ىشىڭ، اى جان آنە، بختىمگە بۆلىڭ ساغ مدام،
قدىمىڭىزدن اېرور بېر يوزى گلباغ مدام.

۱۳۷۷-يىل ئور آيى نىڭ ۲۲-سى

معلم نىڭ يوكسك مقامى

اى معرفت باغيدن اېسىڭ نىسىم،
روح نىڭ تربىەلاوچىسى بدندە،
قاشىڭدە بۇقاتور قدرىن زر و سىم،
تربىەنگىسىز جان ھم بىقدر تندە.

* * *

معلم، آى دانا الوغوار انسان،
رتبەنگ بۇقارراق كۆك پايەسىدن،
سېن طفىلى جاي آلدى چنقەگن جان،
بىلىم ىشناق گلزارى ساپەسىدن.

* * *

معلم، قدرىڭنى بىلمەگن كىشى،
انىق بىل كىم جھالت بحرىگە غرق،
ارزىمس خوار توتگن سېنى بېرىشى،
اونەگى اوشبو حق سۆزنى غرب و شرق.

* * *

تا بشرنىڭ يۇللاوچىسى دېر بىلىك،
اۇقتووچى، سېنگە شان و شرفلر!
معرفت نورىگە آچىلسىن اېشىك،
اېنجوگە آيلنسىن تاش و خذفلر!
مزارشريف،

۱۳۷۷-يىل ئور آيى نىڭ ۳۰/۳۱ كېچەسى

مولانا لطفى غزلىگە مخمىس

اینگینگ خجالتیدین آی هلال کورگوزدی،
 یوزینگنی کوردی قویاش هم زوال کورگوزدی،
 کمال حُسنیدین، الحق، مثال کورگوزدی،
 «اوغان که قدرت ایچینده کمال کورگوزدی،
 یوزونگ نینگ اینه سینده جمال کورگوزدی».
 بره تدی تنگری یوزونگدین رُموز و زلفونگدین،
 کون ایله تون رُخ عالم فروزو زلفونگدین،
 آچونده فتنه لر اویغاتدی کوز و زلفونگدین،
 «جهاننی اورتهدی اول دم که یوز و زلفونگدین،
 تجلیات جمال و جلال کورگوزدی».
 لیگه چیقدی اوچوق، ابرمیش آنی سؤرمک رسم،
 کوتیب اجازت، انینگ ایشیگیده تورمک رسم،
 کورینسه ینگى آی، ایزگو تفأل اورمک رسم،
 «هر آی باشیده ابرور بیر هلال کورمک رسم،
 بیر آیده قاشیدین ایگی هلال کورگوزدی».
 کوزینگ یازوقسیزین اۆلدیرگه لی بوبوردی مبنی،
 یوزینگ یانر اؤتی قانیم بیله قاوردی مبنی،
 لپینگ زلالیگه چنقاقلیغده کوردی مبنی،
 «حیات سویغه ابلتیب سوسیز کتوردی مبنی،
 دوداغینگیز، نې بلا، بیزگه آل کورگوزدی!»
 کؤنگیل قوشیگه ساچینگ ساری چون هوا بؤلدى،
 باریب توزاققه او بچاره میتلا بؤلدى،
 مېنگ و قراقلرینگیز نې بلا فرا بؤلدى،
 «مېنینگ جانیمغه بلا اوستیده بلا بؤلدى،
 کوزونگ قاشینده یراتقان چو خال کورگوزدی».
 ازل ایاقچیسى قیلدی قراغینگیز اوسروک،
 بؤینگیز اسرو کبلیشگن، خرامینگیز چابک،
 اینگیچکه بیلگه لطا فتنی آیلب آغیر یوک،
 «وجود باغلمه دی بپلینگیز کبی نازک،
 نېچه که خامه قدرت خیال کورگوزدی»
 لیب دېک یازیب اؤز حالی وصفیده لطفی،
 چوچیتدی سؤزنى لپینگ بالی وصفیده لطفی،
 نه یالغیز ابگمه قاشینگ آلی وصفیده لطفی،
 «حرامی کؤز لرینگ اشکالی وصفیده لطفی،
 بصارت اهلیغه سحر جلال کورگوزدی».
 مزارشریف، ۱۳۷۲-ییل

قطعه لر

سرو نازيم تۇيگە بارسە اۇزىگە آرا بېرىپ،
تۇيگە كېلگن نازىنلار بىرچەسى تەظىم اېتىر!

اصلیدە، او بارمەگن تۇيىنىڭ جىمالى قىدە بار،
بۇلمسە او، كىمگە تىشريفاتىنى تەقدىم اېتىر؟
تۇيگە كېلگن خوبرولار آلدیدە فراش اېرور،
ساچلىرى بىرلە سوپورىپ يۇلىنى تەظىم اېتىر.

نازىنلار سرو نازىمگە بېتالمىس نازدە،
عقل حىران، اونگە كىم بو شېوھەنى تەلىم اېتىر؟!
سرو نازىم تۇي سىرى بۇلدى خرامان، بو كۇنگىل
تېگمەسېن اونگە يامان كۇزدېب مبادا، بىم اېتىر.
عشق بىر قىدەت كە نا مەككىنى مەككىن آيلەگى،
دېمە، دىيادە فقط ھەر ايشىنى زىر و سىم اېتىر!
تۇيدىن قىتېب، سۇرەب كېلسە لىبب احوالىنى،
مەقدىمگە باش قۇيىپ، جان نەقدىنى تەسلىم اېتىر.

۲

سرو نازىم كە سرو دلېر اېرور
اۇزگە سرو اونگە نې بىر اېتىر؟
يۇق ئىم اۇزگە سىرولردە، ولېك،
سرو نازىم مېنىڭ بوتون بىر دېر:
دوداغى پىستە، كۇزلىرى بادام،
ياناغى آلمە، لىلى شىكەر دېر.
قاشىدە بو لىبب قىدېرىنى كۇر،
كۆپى تۇپراغىگە بىر اېتىر.

رباعىلار

چىرخ اۇزىرە بىلند تا قوياش بىرقى دېر،
كۆك دېنگىزىدە تا يىنگى آى زورقى دېر،
تا نىسل بىشەر حىياتىنىڭ رونقى دېر،
آزاد يىشىش بىرچە اولوسىنىڭ حقى دېر.
باغ اىچىرە ئىمرلى نىخلار اېرمىس آز،
لېكىن بارىدىن سرو اېكىن سىرافراز،
سۇردىم چو بو سىرنى باغباندىن، آيدى:
آزادلىك اېتمىش اونى بويە مەمتاز.
گل فىلى دېر، اىستىرەم مېن او گل وىلىن،
قندەى كېچىرەى وىالسىز گل فىلىن.
حىسن اھلىدە يۇق دېر اونگە بىر تېنگ اصلا،
مېن بىلىم، اونىڭ پىرى مو يا حور، اصلىن؟!

بىلىم او گۈزۈل كىمگە بۇلور بار شىقىق،
مېنگە كە غمى مۇنس ابرور، دردى رىقىق،
ھجرانىدە خالىمنى چو قىلدىم تحقىق،
دردا كە غمىدە اۇلماغىم بۇلدى انىق.
استاد متىن، شاعر معنى ايجاد،
سۆز صنعتىدە يېتوك بىلىمدان استاد.
نوروز اولوغ بېرمى قوتلوق سىزگە،
احباب ايله بۇلگەسىز بو گل موسمى شادا!
گل موسمى كۈنگىلگە بۇلور اۋزگچە حال،
خاصە كە بېزب باغنى گل آچسە جمال،
بلبل تىلى گلزار ارا بۇلگوسى لال،
بزم ايچرە ترثم ايتسە غفار كمال.
غفار كمال نىنگ ابرور سازى گۈزل،
دو تار نواسى بېرلە آوازى گۈزل.
قىسى بېرىنى مېن اېسلتەى كوپلرېدن،
«عشاق» ايله «گلعدار» و «شهناز» ى گۈزل!

(موشح)

مهرى جان ارا الف بېكىن جا آلگن،
جرمانلى كونگولده عشقى ماوا آلگن،
من نعتىنى قىسى تىل بىلن آيله ى ادا،
دنيانى شىرىعتى سراپا آلگن.
غم چىكمە جهانده، شادمان بۇلگىل اېنىم!
دهرايچرە هميشە كامران بۇلگىل اېنىم!
هرېردە اگر بۇلسنگ، آليس ياكە ياووق،
دنيا بارىچە ايسان- امان بۇلگىل اېنىم!

تۇرتلىكلر

بىز تامانگە كىم باسىب آدىم كېلور،
سېوگى نومىدىنى يۇقلب كىم كېلور.
غم ياوورچاغى باشىمدە ايله نىب،
«سبزوان» وزنىدە شعر آيتگىم كېلور.
سبزوان وزنى عجب اويناقتى دىر،
دلېرىم نىنگ باشىدە زر تاقى دىر.
گرچه ساغىنمىس مېنى او، مېن اونى،
ساغىنەى تا كىم حياتىم باقى دىر.
غم يوكىنى بېنگىل آيلر سبزوان،
كۈنگىلنگ اېشگە مايل ايلر سبزوان.
باشلە بسم اللّە دېب غم شرحىنى،
بىزنى آخر بىسمل ايلر سبزوان.

بۆلمەسېن دەب، سېوگى سىرى اېلگە فاش،
تېكىدىم آغزىم، باغله ديم كۆكسىمگە تاش.
آخرفشا بۇلدى سىرىم، وه عبث،
اىستە ديم قۇل بىرلە باشورماق قوباش!
اى يوزىنگ مصحف، قاشىنگ دىر مثنوى،
كۆزلىر اونگە قافىه، كىپرىك - روى.
اېگمە قاشىنگ مثنويسىن يازگەلى،
بلخىنگىزگە كېلگن اېردى مولوى.
وه، باشىمگە سالدى محنت كۆزلىرىنگ،
فتنه دىر ياخود قىامت كۆزلىرىنگ.
علم و فن اۇرگتدىم اېلگە مېن، ولې
مېنگە اۇرگتدى محبت كۆزلىرىنگ.
نېچە يىغلهى كۆزلىرىنگى ساغىنىپ،
اېندى سېن سىز قىدە اۆلگە پەن تىنىپ.
اخترىپ، اى جان، سېنى قىدن تاپەى،
قالمىشم باشىم آغىپ، كۆنگلىم سىنىپ.
سالدى تا باشىمگە عشقىنگ طرفه حال،
كېچدى رۇيالر بىلن كۆپ ماھ و سال.
وصلىنگگە يېتمەى يۇقاتدىم، وا درىغ،
بىلمە ديم امىد اېدىنگ مى يا خيال؟
نې بلا اۇرتا وچى اېردىنگ، سۇنگى عشق،
گويا بىر اۇچى اېردىنگ، سۇنگى عشق.
اۆل اۆلب كۆنگلىم اېتدىنگ سۇنگرە خوار،
يا مگر الدا وچى اېردىنگ، سۇنگى عشق؟
كۆرىنور كۆزىمگە شاشىپ يورگىنىنگ،
ناز و استىغناگە تاشىپ يورگىنىنگ.
اىرولىكدن مېنگە كۆپ يىخشى اېدى،
گاه اورىشىپ، گە يراشىپ يورگىنىنگ.
شاشىلىپ چىققن اېدىنگ سىياره گە،
بىر قىا باقمى بو بختى قارەگە.
سومكە چەنگ توشدى اوزىلىپ يېرگە، شرم
سېپىدى گلگون غازه او رخساره گە.
نېچە بۇلسە حۇسن نىنگ سر دفتىرى،
مېنگە نې حورا كىرەك دىر، نې پرى.
آلدى تا كۆنگلىمنى او تازى نژاد،
باقمەگە يىمن تورك ايله تاجىك سىرى.
شفقت اېلب قدرلش نىنگ اۇرنىگە،
رد قىلور او تاش بىغىر سېوگىم نېگە؟

باغله گندى وصليگه كۈنگىل اميد،
دېرلر: او اۈزىگه تاپگنمىش «اېگه»!
مېن تن آلكيم يۇق «اېگنكى» هيچ قچان،
بونگه سېوگيم بېرمەگەى حق بېر زمان.
كىم، نېچوك تارتىپ آلور مېندن سېنى؟
جانده بۇلسە جايىنگ، آى آرام جان!
دلېرىم، كۈنگلېم نواسېنى اېشىت،
بو نواسىزنىنگ دعاسېنى اېشىت،
اۈتمە بې پروا پانيدن سېلكىنىب،
تىنگلە عرضىن، مّدعاسىنى اېشىت.
دلېرىم، سېوگىمنى پامال آيەمە،
بو هۇمانى بې پر و بال آيەمە.
سېن مّلكدېك پاك و بې آزارسن،
اويلە ايش كيم قىلسە دجال، آيەمە.
دلېرىم، سېن سېز ىشش مېنگە محال،
جان بغيشلر نېچە كيم فضل و كمال.
نې بۇلور وصلىنگ روا كۇرسنگ مېنگە،
تاپمەسە بېر نېچە بېل عمرىم زوال.
اۈزگەلر سۇزىگە كىرمە، سېوگىلېم،
بىزنى مھرىنگدن آيىرمە، سېوگىلېم.
لابالى كىمسەگە كۈنگىل قۇيىب،
عاشقىنگدن يوز اوگىرمە، سېوگىلېم.
دلېرىم، كۈنگلېم غمىنگدە غش اېرور،
طبعىم اسرو خستە و ناخوش اېرور.
عاشقىنگ دېر بېرچەدن عاليجناب،
بۇلمە مايل اونگە كيم پستكش اېرور.
دلېرىم، رحم اېت كە رحمت وقتى دېر،
مھربانلىك قىل، مروت وقتى دېر.
تاش يورەكلىك- لە بىزنى اۈلدېرىب،
سۇنگ دېب اولتىرمە ندامت وقتى دېر.
دلېرىم، غم اۈقىگە آماجمن،
بېرچەدن مھرىنگگە مېن محتاجمن.
بۇلماق اېستىرمن اېشىگىنگ توپراغى،
اۈزگەلر باشىگە گرچە تاجمن.
دلېرىم قاتىلمە جاهل اېل بىلە،
بېتكىزر سېنگە زيان قۇل، تىل بىلە.
سېن تېگىشلى علم و عرفان اھلىگە،
باغلمە تقدىرىنگ او جاهل بىلە.

تاش بغيرليليك قىلىپ، جادو قراغ،
لالەدېك بغيرىمنى قىلمە داغ.داغ.
بوالھوس اوباشگە مايىل بۇلىپ،
قۇيمە آخىر سېوگى يوزىگە اياغ!
مېنگە خصم جان اپكنسن، بىلمەدېم،
آفت دوران اپكنسن، بىلمەدېم.
مېن سېنگە جان نقدى بىرلە مشترى،
اۋزگەگە ارزان اپكنسن، بىلمە دېم.
كاشكى بۇلسە اېدى سېندە وفا،
قىلمەگەيدىنگ مېنى وصلينگدن جدا.
آسمانى پاك سېوگىم رمزى دېب،
قورگەى اېردېم سېنگە قصر دلکشا.
ساغىنىپ بىزنى بىرار ياد اېتمەدېنگ،
غمندن اۋلدىم، بىر يۇلى شاد اېتمەدېنگ.
اېلەدېنگ كۇنگلىم اوبىن ويران، ولې
پاك سېوگىم قصرىن آباد اېتمەدېنگ.
آسمانى عشق قدرىن بىلگەسېن،
بې بەھا گوھرنى كۇزگە اېلگەسېن.
اېلەمە مېندن جدالىك اختيار،
لأبالى كېمسەدن اېرىلگەسېن!
اى وصالى آرمانىم، يىخشى قال،
دلە مېرى جاودانىم، يىخشى قال.
بلخدن كابل كېترىم باش آلىپ،
سېوگىلى نا مېربانىم يىخشى قال!
وہ كە راحت تاپدى جان، دردېنگ بېتىب،
شۇكرىنى، يارب، ادا قىلگوم نېتىب،
جانده اسرەى اوشبو شىرىن دردنى،
جاندن آلدىن قالمە سېن دردېنگ كېتىب.
گرچە سېندن حاصل اېرمىس مېنگە كام،
شۇكر كېم سېندن يۇقىشىدى بو زكام.
اېستىرەم كۇنگلىمدە عشقىنگ داغېدېك،
قالسە جسمىمدە بو دردېنگ هم مدام.
كۇرسە گر شمشاددېك نورس سېنى،
ياقتىرر البتە هر ناكس سېنى.
لېك بىلگىل كېم مېنىنگدېك هېچ كېم،
بو صمىمىلىك بىلن سېومس سېنى!
جاي آلىپ اولدە جانىمدن مېنىنگ،
كېتمە، اى جان، اېندى يانىمدن مېنىنگ.

مهرینگ انداغ قمره ب آلمیش بارلیغیم،
چیقمس اولسم استخوانیمدن مینینگ،
ای محبت، سبن اوزینگ دادیمگه بیت،
قیل مروت، سبن اوزینگ دادیمگه بیت،
هجریده قان بیغله تیب قۇیمه مبنی،
ایله شفقت، سبن اوزینگ دادیمگه بیت!
دلبریم، توپغوم محبت دهب توشون،
سبوگینی بیر واقعیت دهب توشون.
شاعرانه فانتزی دهب اویله مه،
سؤزلریم عین حقیقت دهب توشون.
دلبریم، سبوگیم حقیقی عشق بیل،
بوندن آرتیق مو کبره ک اونگه دلیل.
گر بیراونینگ سبوگیسی چین بؤلسمه،
نا امیدانه سبور می مونچه بیل؟
سرو نازیم، سرو نازیم، سرو ناز!
صدقه هر نازینگگه مبندن یوز نیاز،
کاشکی عرض نیازیم تینگله سنگ،
سبوگی اسراریدن ایتسم سبنگه راز،
سرو نازیم سرو قدلر سروری،
سوو قویالمس ایلگیگه حور و پری،
حُسنی باغی، قَدی سروی بؤلسمه،
باقمه گه یمن جنت و طوبا سری،
سرو نازیمگه سبنینگ سروینگ قچان،
تینگ بۇله آگوسیدیر، ای باغان؟
چون، سبنینگ سروینگ اباغی لای ارا،
سرو نازیم دیر مبنینگ هر یان روان!
تینگله عرضیم، بیل یقین، ای سرو ناز،
سبنگه عشقیم دیر حقیقی، یوق مجاز،
هر نهچه جورینگنی آرتتیرسنگ مبنگه،
مهریم آرتیر سبنگه، هر گز بؤلسم آز،
سرو نازیم، تینگ اہمس دیر خس سبنگه،
لایق صحبت اہمس ناکس سبنگه،
سبوگی بوستانی نینگ ابرکین سرویسن،
کویله سه وصفینگ بو قمری، بس سبنگه!
دلبریم، تورتلکیریم بیر بار اوقی،
دقت اہت معناسیگه تکرار اوقی.
تنگری حقی، اوقیمسندن تشلمه،
لفظ و معناسیگه باق، زنهار اوقی!

تاشگه بو شعر اۇقىسنگ سوودېك اېرير،
مصرع و بيتين اېشيتسه بيرمه.بیر.
گر مېنينگ چېكسيز غمىمنى انگلهسه،
سېوگى دردى مېتلاسى دېب تنير.
۱۳۸۲- يىل حوت آيى نېنگ ۱۸/۱۹ كېچەسى